

Mads Ivar Kirkeberg og Jon Epland

**Inntektsforhold blant langtidsmottakere av
økonomisk sosialhjelp**

– en deskriptiv analyse av kommunale forskjeller

Rapporter I denne serien publiseres statistiske analyser, metode- og modellbeskrivelser fra de enkelte forsknings- og statistikkområder. Også resultater av ulike enkeltundersøkelser publiseres her, oftest med utfyllende kommentarer og analyser.

Reports This series contains statistical analyses and method and model descriptions from the different research and statistics areas. Results of various single surveys are also published here, usually with supplementary comments and analyses.

© Statistisk sentralbyrå, oktober 2008	Standardtegn i tabeller	Symbol
Ved bruk av materiale fra denne publikasjonen, skal Statistisk sentralbyrå oppgis som kilde.	Tall kan ikke forekomme	.
	Oppgave mangler	..
	Oppgave mangler foreløpig	...
ISBN 978-82-537-7443-5 Trykt versjon	Tall kan ikke offentliggjøres	:
ISBN 978-82-537-7444-2 Elektronisk versjon	Null	-
ISSN 0806-2056	Mindre enn 0,5 av den brukte enheten	0
	Mindre enn 0,05 av den brukte enheten	0,0
Emne	Foreløpige tall	*
05.01	Brudd i den loddrette serien	—
	Brudd i den vannrette serien	
Trykk: Statistisk sentralbyrå	Desimalskilletegn	,

Forord

Statistisk sentralbyrå (SSB) gjennomførte i 2005/2006 en analyse for å kartlegge kjennetegn ved personer som mottar økonomisk sosialhjelp. Resultatene er nærmere beskrevet i SSB-Rapport nr. 2006/13. Analysen var en bestilling fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet i tilknytning til stortingsmeldingen om arbeid, velferd og inkludering (St.meld. nr.9 (2006-2007)). Personene som inngikk i analysen var langtidsmottakere av økonomisk sosialhjelp i 2004, og for disse var det registrert kjennetegn som stønadstid for årene 1998-2004, demografiske variable og opplysninger om trygd, sysselsetting, utdanning og inntekt.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet bestilte i november 2007 en ny analyse av langtidsmottakere av økonomisk sosialhjelp, med spesielt fokus på inntektsforholdene til denne gruppen av stønadsmottakere i 2005. Bakgrunnen for dette er blant annet planer om å evaluere de statlige satsene for økonomisk sosialhjelp som er veiledende for kommunene, og en vurdering av spørsmålet om minstesatser for sosialhjelp. Analysen omfatter inntektstall for langtidsmottakere kategorisert etter om kommunen de bor i har et høyere eller lavere nivå på sine kommunale satser for økonomisk sosialhjelp i 2005, eller om kommunen har satser lik eller tett på statens veiledende satser.

Rapporten har følgende oppbygging: kapittel 1 gir et kort sammendrag av de viktigste funnene i analysen. I kapittel 2 gjøres det nærmere rede for blant annet datagrunnlaget som benyttes, hvilke grupper av langtidsmottakere av økonomisk sosialhjelp som omfattes av analysen, og hvordan kommunene er blitt kategorisert etter de innrapporterte kommunale satsene for utmåling av stønaden. Kapittel 3 gir en kort demografisk og inntektsmessig beskrivelse av langtidsmottakere av sosialhjelp på nasjonalt nivå. Det gis tall som belyser inntektene til sosialhjelpsmottakerne som individer, og de samlede inntektene til de husholdningene de tilhører. I kapittel 4 deles langtidsmottakerene inn i ulike grupper kategorisert etter om de bor i en kommune med sosialhjelpssatser som stort sett følger statens veiledende satser, eller om de bor i kommuner som ligger henholdsvis lavere eller høyere enn statens satser – og om dette gir seg utslag i inntektsforskjeller mellom gruppene. I dette kapitlet blir det også gitt inntektstall for ulike husholdningstyper som enslige, par uten barn, par med barn og enslige forsørgere.

Rapporten er skrevet av Mads Ivar Kirkeberg og Jon Epland ved seksjon for inntekts- og lønnsstatistikk.

Seksjon for leveårsstatistikk ved Sandra Lien og Øyvind Sivertstøl har bistått i tilretteleggingen av de ulike populasjonene, og de kommunale sosialhjelpssatsene fra KOSTRA.

Prosjektstøtte: Prosjektet er finansiert av Arbeids- og inkluderingsdepartementet.

Innhold

Forord	3
1. Sammendrag	5
2. Datagrunnlag og definisjoner	7
2.1. Inntektsstatistikk for husholdninger.....	7
2.2. Statistikk over økonomisk sosialhjelp	7
2.3. Definisjon av de viktigste begreper og variabler	8
2.4. Definisjon av populasjoner	9
2.5. Kategorisering av kommunene etter sosialhjelpssatser.....	9
2.6. Ekvivalensskala	10
2.7. Feilkilder	11
3. Inntekt og demografi - en generell oversikt	12
3.1. Hva kjennetegner langtidsmottakere av sosialhjelp?.....	12
3.2. Individuelle inntekter.....	13
3.3. Husholdningsinntekter	16
4. Inntekt og demografi - kommunale variasjoner	20
4.1. En kort demografisk beskrivelse	20
4.2. Individuelle inntekter	21
4.3. Husholdningsinntekter	24
Referanser	48
Figurregister	49
Tabellregister	49

1. Sammendrag

Langtidsmottakere av sosialhjelp skiller seg fra hele stønadspopulasjonen av sosialhjelpsmottakere ved å være noe eldre, oftere aleneboende og i større grad bestå av menn. Det er i tillegg et høyt innslag av innvandrere blant langtidsmottakerne. Nærmere fire av ti personer med sosialhjelp gjennom hele året hadde innvandrerbakgrunn. Mens sosialhjelp mer er å betrakte som en biinntekt for de fleste sosialhjelpsmottakerne, er sosialhjelp den helt dominerende inntektskilden til langtidsmottakerne. Nærmere 70 prosent av samlet inntekt for langtidsmottakerne var sosialhjelp i 2005. Andre viktige inntekter for denne gruppen er bostøtte og visse typer av stønader fra folketrygden, for eksempel rehabiliterings- og attføringspenger. Langtidsmottakerne er ellers kjennetegnet ved å stå utenfor både arbeidslivet og trykkesystemet. De individuelle inntektene til denne gruppen mottakere er i gjennomsnitt noe høyere enn i stønadspopulasjonen totalt, blant annet på grunn av høyere beløp i mottatt sosialhjelp. Dette endrer seg imidlertid når en tar hensyn til husholdningsinntekt. Da er inntektsnivået til langtidsmottakerne lavere enn i stønadspopulasjonen totalt. Forklaringen er at langtidsmottakerne – som oftere bor alene - i mindre grad enn for andre i stønadspopulasjonen kan dra nytte av andre husholdningsmedlemmers inntekter.

I rapporten sees det nærmere på i hvilken grad det er forskjeller i inntektsforholdene til langtidsmottakere av sosialhjelp avhengig av hvilken kommune som betaler ut den økonomiske stønaden. Langtidsmottakerne er i denne sammenheng definert som personer som har mottatt økonomisk sosialhjelp sammenhengende i hele 2005 *fra samme kommune*. Dette er gjort for å sikre at lik stønadssats ligger til grunn for hele året. Kommunene blir kategorisert etter hvilken sats de har rapportert inn via KOSTRA for enslige og par. Kommuner med lave eller høye satser har oppgitt sosialhjelpssatser for *henholdsvis enslige og par mer enn tre prosent lavere eller høyere enn de statlige veiledende satsene*. Kommuner som følger statens satser ligger innenfor dette prosentvise avviket.

Statistikken viser svært små gjennomsnittlige inntektsforskjeller mellom de 2 909 langtidsmottakerne i kommuner med lave sosialhjelpssatser sammenlignet med de 4 103 mottakerne i kommuner med høye satser. Blant de 5 245 langtidsmottakerne i kommuner som følger, eller ligger tett opp til, statens satser, var gjennomsnittlig inntekt etter skatt noe høyere. Det er lite samsvar på individnivå mellom de sosialhjelpssatsene som kommunene rapporterer inn til Statistisk sentralbyrå, og de faktiske beløp for utbetalt sosialhjelp. Høyest gjennomsnittsbetøp finner vi blant sosialhjelpsmottakerne i kommunene med de laveste satsene. En annen undersøkelse foretatt av Telemarksforskning i 2006 viste også svak eller ingen sammenheng mellom satser og faktiske utbetalinger (Brandtzæg m.fl. 2006).

Enslige langtidsmottakere i kommuner med lavere stønadsnivå enn statens veiledende, har et noe lavere gjennomsnittlig inntektsnivå enn både enslige langtidsmottakere bosatt i kommuner med høyere stønadsnivå, og i kommuner som følger statens veiledende sats for enslige. Men de gjennomsnittlige inntektsforskjellene er små. Det er derimot enkelte forskjeller i de ulike inntektenes betydning for husholdningens økonomi. Sosialhjelp har en større inntektsmessig betydning for langtidsmottakere i kommunene med de laveste og høyeste satsene, sammenlignet med mottakere i de kommuner som følger statens veiledende sats for enslige. I den sistnevnte gruppen har ytelser fra folketrygden, og da spesielt rehabiliterings- og attføringspenger, en noe større økonomisk betydning for gjennomsnittshusholdningen.

Langtidsmottakere av sosialhjelp blant parhusholdninger, har høyest inntektsnivå i de kommuner som følger statens veiledende satser. En årsak til dette er sosialhjelp, som ligger høyest blant disse parene. Men en vel så viktig forklaring er inntekt av eget arbeid som ligger langt høyere enn hos par i kommuner med de høyeste stønadssatsene. Yrkesinntekt er allikevel mest vanlig blant parene i kommuner med

lave sosialhjelpssatser der denne inntekten utgjør over en femdel av husholdningens samlede inntekter. Sosialhjelp er gjennomgående viktigste inntektskilde for parene, og bidrar med halvparten av husholdets inntekter, men sammenlignet med enslige langtidsmottakere har stønaden en relativt mindre inntektsmessig betydning. Til gjengjeld er bostøtte langt mer utbredt blant parene som er langtidsmottakere av sosialhjelp sammenlignet med enslige langtidsmottakere.

Blant barnefamiliene er bildet også sammensatt. For par med barn under 18 år som er langtidsmottakere av sosialhjelp, er det ikke noen åpenbar sammenheng mellom sosialhjelpssatsene i kommunen de bor i, og verken det beløpet en mottar i sosialhjelp, eller det inntektsnivået husholdningen har. Blant par med barn finner vi det høyeste inntektsnivået blant langtidsmottakerne bosatt i kommuner med lave sosialhjelpssatser, mens enslige forsørgere bosatt i kommuner som følger de statlige veiledende satsene har noe høyere inntekter enn tilsvarende sosialhjelpsmottakere bosatt i kommuner med lavere eller høyere satser.

Ut i fra det datagrunnlaget som har vært tilgjengelig i denne rapporten, og basert på den omtalte inndelingen i kommuner, finner vi liten støtte for å hevde at det er noen klar sammenheng mellom inntektsnivået til langtidsmottakere av sosialhjelp og det kommunale stønadsnivået som er innrapportert til KOSTRA. Det er trolig andre faktorer enn de kommunale satsene, som har større betydning for langtidsmottakernes inntektsforhold. Det er her nærliggende å peke på innslaget av andre typer inntekter i tillegg til sosialhjelp. Siden vi heller ikke finner klare forskjeller i nivå og fordeling av mottatt sosialhjelp mellom kommunene, viser dette at det ligger individuelle vurderinger bak det enkelte sosialhjelpstilfellet som forskjeller i kommunale satser ikke fanger opp. I tillegg forekommer det kommunale variasjoner i hvordan bostøtte og forskudd på trygd rapporteres i sosialstatistikken. Overfor enkelte grupper av sosialhjelpsmottakere registreres dette som økonomisk sosialhjelp i noen kommuner. SSB har ennå ikke noe system som kan kartlegge omfanget av dette, verken i beløp eller antall kommuner som fører en slik praksis. I inntektsstatistikken innhentes bostøtte fra Husbanken og trygd fra NAV. For noen sosialhjelpsmottakere står man derfor i fare for å overvurdere inntektsnivået dersom bostøtte og trygd også registreres som utbetalt økonomisk sosialhjelp i samme kalenderår.

2. Datagrunnlag og definisjoner

Det er hovedsakelig to datakilder som er blitt benyttet i denne rapporten: Statistisk sentralbyrå sin inntektsstatistikk for husholdninger og statistikken over økonomisk sosialhjelp.

2.1. Inntektsstatistikk for husholdninger

Inntektsstatistikken for husholdninger omfatter alle personer i privathusholdninger som bor i landet ved utgangen av året. Statistikken omfatter de aller fleste registrerte kontante inntekter som mottas av husholdningene.

Inntektsopplysninger og biografiske opplysninger er innhentet fra følgende administrative kilder:

- Selvangivelsesopplysninger (lønn, næringsinntekt, kapitalinntekter, pensjoner med videre)
- Ligningsregisteret (skatter)
- Lønns- og trekkoppgaveregisteret (arbeidsledighetstrygd, diverse skattefrie overføringer)
- NAV (barnetrygd, grunn- og hjelpestønad, kontantstøtte med videre)
- KOSTRA (sosialhjelp)
- Lånekassen (studielån og -stipend)
- Husbanken (bostøtte)
- Statistisk sentralbyrås statistikk over formelle husholdninger.
- FD-Trygd (sykepenger og fødselspenger)

Siden statistikken dekker hele befolkningen er det mulig å lage til dels detaljert statistikk, både for mindre grupper i befolkningen (eksempelvis langtidsmottakere av økonomisk sosialhjelp), og for mindre geografiske områder (eksempelvis kommuner). Les mer om denne statistikken her <http://www.ssb.no/emner/05/01/ifhus/>.

2.2. Statistikk over økonomisk sosialhjelp

Sosialhjelpsstatistikken bygger for det meste på opplysninger om hver enkelt mottaker av økonomisk sosialhjelp i kommunene. Statistikken omfatter alle som mottar sosialhjelp i det aktuelle året. Fra og med 1997 er bare mottakerer med positivt beløp regnet med i statistikken. Dermed er for eksempel tilbakebetalinger på lån ikke tatt med.

Fra og med 2001 skjer all rapportering om økonomisk sosialhjelp gjennom KOSTRA ((K)ommune-STat-RApportering) som er basert på elektronisk innrapportering fra kommunene til Statistisk sentralbyrå. Innsamlingen skjer ved årlig innsending av elektroniske skjema og filuttrekk.

Utbetalt stønadssum samles inn enten fra individsskjema (dette gjelder få kommuner, små kommuner uten eget fagsystem), eller filuttrekk fra kommunens fagsystem. Mottatt økonomisk sosialhjelp inngår i den årlige løpende inntektsstatistikken for husholdninger.

Opplysninger om de kommunale satsene for sosialhjelp innrapporteres av kommunene via et eget skjema (Skjema 12: Stønadssatser økonomisk sosialhjelp). Her oppgir kommunen blant annet om økonomisk sosialhjelp ytes etter statens veiledende satser eller ikke, og hvilke stønadssatser kommunen yter for ulike typer husholdninger. Kommunen blir også bedt om å rapportere om hvilke utgifter som inngår i stønadssatsen, men dette gjøres kun for enslige stønadmottakere uten barn.

2.3. Definisjon av de viktigste begreper og variabler

<i>Yrkesinntekt</i>	Yrkesinntekter er summen av lønnsinntekter og netto næringsinntekter i løpet av kalenderåret.
<i>Kapitalinntekter</i>	Kapitalinntekter omfatter renteinntekter, aksjeutbytte, realisasjonsgevinster og andre kapitalinntekter i løpet av kalenderåret. Til fradrag kommer årets realisasjonstap.
<i>Skattepliktige overføringer</i>	Skattepliktige overføringer omfatter ulike ytelser fra folketrygden (alderspensjon, uførepensjon, rehabiliterings- og attføringspenger og overgangsstonad), tjenstepensjon, dagpenger ved arbeidsledighet, introduksjonsstonad til nyankomne innvandrere og andre skattepliktige overføringer.
<i>Skattefrie overføringer</i>	Skattefrie overføringer omfatter barnetrygd, kontantstøtte, bostøtte, studiestipend, sosialhjelp, grunn- og hjelpestønad, engangsstønad ved fødsel og andre skattefrie overføringer (blant annet mottatt underholdsbidrag underlagt offentlig avtale).
<i>Sosialhjelp</i>	Både bidrag og lån inngår i sosialhjelpen. Det er brutto utbetalt stønad i løpet av året som blir registrert. Refusjoner fra staten eller tilbakebetalinger av lån blir ikke registrert. Utgifter til ulike sosiale tjenester som opphold i institusjon, støttekontakt, avlastning m.m. skal ikke registreres som økonomisk stønad. Det er bare kontantytelser som skal være med i statistikken.
<i>Samlet inntekt</i>	Samlet inntekt er summen av yrkesinntekter, kapitalinntekter og skattepliktige og skattefrie overføringer.
<i>Sum utlignet skatt og negative overføringer</i>	Sum utlignet skatt består av inntektsskatt, formuesskatt og medlemsavgifter til folketrygden fratrukket fradrag i skatt. Negative overføringer består av premie og tilskudd til privat og offentlig pensjonsordning i arbeidsforhold, pliktig underholdsbidrag (underlagt offentlig avtale) og føderådsytelser utenfor jord- og skogbruk o.l.
<i>Inntekt etter skatt</i>	Yrkesinntekter, kapitalinntekter, skattepliktige og skattefrie overføringer, i løpet av kalenderåret. Utlignet skatt og negative overføringer er trukket i fra. Dette inntektsbegrepet er vanligst å benytte i inntektsstatistikken som et mål på de økonomiske ressursene husholdningen har disponibelt til forbruk og sparing.
<i>Husholdning</i>	Som husholdning er regnet alle personer som er fast bosatt i boligen. Inntektsstatistikken omfatter bare personer i privathusholdninger.
<i>Hovedinntektstaker</i>	Hovedinntektstaker er den i husholdningen som har fått registrert høyest samlet inntekt blant inntektstakerne i husholdningen. I de tilfeller det ikke finnes noen inntektstaker i husholdningen er eldste person hovedinntektstaker.
<i>Sosialhjelpstilfeller og sosialhjelpsmottakerer</i>	I statistikken over økonomisk sosialhjelp blir det skilt mellom sosialhjelpstilfeller og sosialhjelpsmottakerer. Antall sosialhjelpstilfeller vil være høyere enn antall mottakerer fordi en og samme person kan ha tatt imot hjelp i flere kommuner. Han eller hun blir da telt som flere sosialhjelpstilfeller. I familier med to ektefeller er det vilkårlig hvem som blir registrert som sosialhjelpsmottaker. I denne rapporten er sosialhjelpsmottakerer definert på ulike måter, se punkt 2.4 under.
<i>Gini-koeffisienten</i>	Dette er et ulikhetsmål som baserer seg på forholdet mellom den kumulative andelen av befolkningen rangert etter størrelsen på inntekten, og den kumulative andelen av totalinntekten de disponerer. Størrelsen på koeffisienten representerer den andelen av totalinntekten som må fordeles for å oppnå full likhet. Gini-koeffisienten kan variere fra 0 (fullstendig likhet) til 1 (maksimal ulikhet).
<i>S80/S20</i>	Dette er forholdstallet mellom gjennomsnittsinntektene til den femdelen (20 prosent) av befolkningen med aller høyest inntekt (per forbruksenhet) og

gjennomsnittsinntektene til den femdelen (20 prosent) som har lavest inntekt (per forbruksenhet).

P90/P10 Dette er forholdstallet mellom inntekten til den personen i fordelingen som har høyere inntekt enn 90 prosent av alle andre (P90) og inntekten til den personen som har lavere inntekt enn 90 prosent av alle andre (P10). Fordelen med dette målet i forhold til S80/S20 er at det i mindre grad blir påvirket av observasjoner med svært høye (eller svært lave) beløp.

2.4. Definisjon av populasjoner

Mottakere av sosialhjelp er i denne rapporten definert på ulike måter. I kapittel 3 hvor det gis en inntektsmessig beskrivelse av langtidsmottakerne på nasjonalt nivå, er disse definert på tre måter:

1. personer som har mottatt økonomisk sosialhjelp minst en gang i løpet av 2005. Dette omfatter til sammen 123 035 personer.
2. personer som har mottatt økonomisk sosialhjelp i en stønadperiode av minst 6 måneders varighet i 2005. Dette omfatter til sammen 36 220 personer.
3. personer som har mottatt økonomisk sosialhjelp sammenhengende i hele 2005. Dette omfatter til sammen 13 329 personer.

I kapittel 4, hvor eventuelle inntektsforskjeller mellom kommunene belyses etter hvilke satser kommunene har for utmåling av økonomisk sosialhjelp, er mottakerne definert som:

4. personer som har mottatt økonomisk sosialhjelp sammenhengende i hele 2005 *fra samme kommune* (for å sikre at lik stønadssats ligger til grunn for hele året). I tillegg er personer med samlet sosialhjelp under 12 000 kroner utelatt. Denne grensen er satt for blant annet å unngå å inkludere sosialhjelpsmottakere som har mottatt et (mindre) stønadsbeløp en gang, men hvor beløpet i kommunenes fagsystem er fordelt på alle årets måneder. Til sammen gir denne definisjonen 12 266 personer.

Felles for alle definisjonene i 1. – 4. er at fosterbarn og institusjonsbeboere ikke er inkludert i tallene, og det er satt som krav at sosialhjelpsmottakerne skal være registrert som bosatte ved utgangen av året (utelater døde og utvandrede i løpet av 2005).

2.5. Kategorisering av kommunene etter sosialhjelpssatser

I kapittel 4 i denne rapporten blir de 12 266 langtidsmottakerne av sosialhjelp (definert under pkt. 4 i forrige avsnitt), kategorisert etter hvilken stønadssats som kommunen har oppgitt for henholdsvis enslige og par. Opplysningene om disse satsene hentes fra KOSTRA.

De 12 266 sosialhjelpsmottakerne som har mottatt sosialhjelp gjennom hele 2005 fra samme kommune, fordeler seg på i alt 367 kommuner. I tabellene 2.1 og 2.2 er disse kommunene fordelt i tre kategorier avhengig av hvor mye de kommunale oppgitte stønadssatsene for henholdsvis enslige og par avviker fra de statlige veiledende satsene.

Tabell 2.1 viser at 69 kommuner har lave satser for enslige stønadsmottakere, det vil si at den oppgitte kommunale satsen ligger mer enn 3 prosent lavere enn den veiledende statlige satsen på 4 140 kroner. 91 kommuner har høye satser som vil si at satsen for enslige ligger mer enn 3 prosent høyere enn 4 140 kroner. Resterende 207 kommuner blir kategorisert som å ha "like satser" som de statlige, definert som å ligge innenfor +/- 3 prosent av den veiledende satsen. Vedleggstabell A1 bakerst i rapporten gir en oversikt over hvilke kommuner som inngår i disse tre kategoriene.

Tabell 2.1. Sosialhjelpssatser for enslige. Gjennomsnitt og median. Kroner. 2005

	Enslige		Antall kommuner
	Gjennomsnitt	Median	
Statens veiledende sats	4 140		
I alt	4 215	4 140	367
Kommuner med lave satser	3 850	3 890	69
Kommuner med like satser	4 144	4 140	207
Kommuner med høye satser	4 651	4 500	91

Kilde: KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Tabell 2.2. Sosialhjelpssatser for par. Gjennomsnitt og median. Kroner. 2005

	Par uten barn		Antall kommuner
	Gjennomsnitt	Median	
Statens veiledende sats	6 880		
I alt	6 826	6 880	367
Kommuner med lave satser	6 281	6 460	110
Kommuner med like satser	6 882	6 880	200
Kommuner med høye satser	7 679	7 400	57

Kilde: KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Tabell 2.2 viser at 110 kommuner har en sats for par (uten barn) som ligger mer enn 3 prosent lavere enn den veiledende statlige satsen på 6 880 kroner. 57 kommuner har en stønadssats for par som ligger mer enn 3 prosent høyere enn denne veiledende satsen, mens 200 kommuner blir kategorisert som å ha "like satser" (sats innenfor +/- 3 prosent av den veiledende satsen). Vedleggstabell A2 bakerst i rapporten gir en oversikt over hvilke kommuner som inngår i disse tre kategoriene.

Kategoriseringen i tabell 2.1 er benyttet når vi i innledningen av kapittel 4 ser på kommunale variasjoner i de individuelle inntektsforholdene til langtidsmottakerne, og for husholdningstypene enslige og enslige forsørgere med barn 0-17 år. Kategoriseringen i tabell 2.2 er benyttet der vi ser nærmere på kommunale forskjeller i inntektene til par (uten barn) og par med barn 0-17 år.

Det er ikke tatt hensyn til hvilke utgiftskomponenter som inngår i satsene. I KOSTRA rapporteres kun opplysninger om utgiftskomponenter i satsen for de enslige. Kun få kommuner oppgir at boutgifter inngår i satsen. Tilleggssatsene for barn er heller ikke tatt med i de to kategoriseringene.

2.6. Ekvivalensskala

For å kunne sammenligne den økonomiske velferden til husholdninger av ulik type og størrelse er det vanlig å "justere" inntekten ved hjelp av såkalte ekvivalensskalaer eller forbruksvekter. En ekvivalensskala gir uttrykk for hvor stor inntekt en husholdning på for eksempel fire personer må ha, for å ha samme levestandard eller økonomisk velferd som en enslig person. Det må imidlertid bemerkes at når en benytter slike ekvivalensskalaer, forutsetter en at all husholdningsinntekt blir likt fordelt på alle husholdningsmedlemmer. I det datagrunnlaget som er benyttet her har vi ingen opplysninger om den interne fordelingen av inntektene innen husholdningen.

Det finnes i dag en rekke ulike ekvivalensskalaer i bruk, og det er ingen enighet om hvilken skala som er den beste. I enkelte tabeller i slutten av kapittel 4 hvor inntektsnivået til husholdninger av ulik størrelse sammelignes, har vi valgt å benytte den såkalte EU-skalaen. Denne skalaen legger forholdsvis stor vekt på at store husholdninger vil ha stordriftsfordeler når flere personer deler på utgiftene. Det er denne skalaen som nå benyttes av EU. Ifølge denne ekvivalensskalaen skal første voksne ha vekt lik 1, neste voksne vekt lik 0,5, mens hvert barn får vekt lik 0,3. I en husholdning bestående av fire medlemmer (for eksempel to voksne og to barn) vil sum forbruksenheter utgjøre $(1 + 0,5 + 0,3 + 0,3) = 2,1$ forbruksenheter. Dette betyr at en slik husholdning med to voksne og to barn må ha en inntekt som er 2,1 ganger større enn en enslig for å ha samme velferdsnivå.

2.7. Feilkilder

Inntektsstatistikk for husholdninger

Opplysninger fra ligningsmaterialet kan inneholde feilutfylling ved innsending av selvangivelsen fra den enkelte skattyter. En rekke slike feil blir oppdaget og rettet av ligningskontorene. Feil som ikke har praktisk betydning for selve ligningen, blir ofte ikke rettet av ligningskontorene. Dette kan føre til skjevheter i materialet. Særlig vil små beløp som ligger under skattefrie grenser, lett bli stående selv om de ikke er riktig utfylt. Også opplysninger fra andre administrative kilder som for eksempel NAV, Husbanken og Statens Lånekasse for Utdanning, kan inneholde feil og mangler.

En del feil ved innsamling og bearbeiding av dataene er uunngåelig. Det kan være kodefeil, revisjonsfeil, feil i it-behandlingen etc. Det er utført et omfattende arbeid for å minimalisere disse feilene, og disse feiltypene anses for å være relativt ubetydelige.

En mulig feilkilde i inntektsstatistikken er hvordan bostøtte og forskudd på trygd rapporteres i sosialstatistikken. Både forskudd på bostøtte og forskudd på trygd kan registreres som økonomisk sosialhjelp i KOSTRA-systemet, men praksisen varierer mellom kommuner. SSB har imidlertid ikke noe system som kan kartlegge omfanget per dags dato, verken i beløp eller antall kommuner som fører en slik praksis. KOSTRA-skjema 11 som registrerer sosialhjelp, gir kun stønadbeløp (lån og/eller bidrag), og utbetalingsmåneder, og det er ikke mulig å skille på hvor mye av beløpet som kan være forskottert bostøtte eller forskottert trygd. I inntektsstatistikken for husholdninger innhentes bostøtte fra Husbanken og trygd fra NAV. For noen sosialhjelpsmottakere står man derfor i fare for å overvurdere inntektsnivået dersom bostøtte og trygd også registreres som utbetalt økonomisk sosialhjelp i samme kalenderår.

Statistikk over økonomisk sosialhjelp

Statistisk sentralbyrå gjennomfører logiske kontroller av datamaterialet. I tillegg sammenlignes data med opplysninger fra tidligere år. Kommunene blir kontaktet dersom det er manglende opplysninger eller store avvik i data ut fra det en erfaringsmessig forventer.

Data som er sendt inn, blir kontrollerte på den måten at alle kommunene får tilbake tabeller med ureviderte opplysninger om stønadsmottakerer, stønadstid og stønadsutbetalinger. Denne informasjonen skal kommunen sjekke mot andre/egne informasjonskilder. Det blir også sendt ut lister over personer der viktig informasjon mangler eller er feil.

Det meste av kontrollarbeidet har som mål å sikre at hovedtallene i statistikken er pålitelige. Dette gjelder særlig opplysninger om antall sosialhjelpsmottakerer, hvor mye stønad de har tatt imot, og hvor mange måneder de har tatt imot sosialhjelp.

Det er vanskelig å finne fram til visse typer feil, for eksempel der antallet klienter og/eller utbetalinger av sosialhjelp er for lavt eller for høyt. I disse tilfellene må kommunene selv, på grunnlag av det ureviderte tabellmaterialet SSB har sendt ut, ta kontakt for å få rettet opp feil. Det kan hende vi ikke får med alle som har tatt imot sosialhjelp. Det er vanskelig å si hvor mange klienter og hvor mye utbetalt sosialhjelp vi ikke får med i statistikken.

I noen av statistikkoppgavene vil det være spørsmål som ikke er utfylte, eller opplysninger som er unøyaktige eller står i strid med hverandre. Det vil selv etter at kontrollarbeidet er slutt, kunne være feil i deler av det materialet som statistikken bygger på. I Statistisk sentralbyrå er data kontrollerte for dubletter eller dobbelttelling. Fordi ikke alle klientene har fullstendige fødselsnummer kan det likevel forekomme at samme klient opptrer flere ganger i det samlede datamaterialet.

Les mer om dette under ”Om statistikken” i <http://www.ssb.no/emner/03/04/30/soshjelpk/>.

3. Inntekt og demografi - en generell oversikt

I dette kapitlet skal vi gi en demografisk og inntektsmessig beskrivelse av sosialhjelpsmottakere på bakgrunn av hvor lenge de har vært mottakere av sosialhjelp. I 2005 var det rett i overkant av 123 000 personer som hadde mottatt sosialhjelp minst en gang i løpet av året.¹ Av disse personene var nær en tredel (36 220 personer) langtidsmottakere av sosialhjelp, dvs. at de har mottatt sosialhjelp sammenhengende i minst 6 måneder. Av disse igjen hadde 13 329 personer mottatt sosialhjelp sammenhengende gjennom hele 2005. Dette tilsvarere om lag 11 prosent av alle sosialhjelpsmottakerne dette året.

3.1. Hva kjennetegner langtidsmottakere av sosialhjelp?

Vi begynner med å se på noen bakgrunns karakteristika ved sosialhjelpsmottakerne for i noen grad peke på forskjeller mellom langtidsmottakere og andre i stønadspopulasjonen.

Overvekt av menn blant langtidsmottakerne

I stønadspopulasjonen totalt var det noen flere menn enn kvinner som var registrert som sosialhjelpsmottakere, 56 prosent mot 44 prosent. En må likevel være oppmerksom på at det i noen tilfeller kan være tilfeldig hvilken person i en flerpersonshusholdning som blir registrert som "sosialhjelpsmottaker", siden sosialstønden utbetales til hele husholdningen. Det kan derfor ikke utelukkes at det kan være en viss skjevhet i registreringen av denne ytelsen, dersom det for eksempel oftest er mannen i familien som søker om slik støtte.

Det synes likevel klart at andelen mannlige sosialhjelpsmottakere øker med sosialhjelpens varighet. Blant de som mottar sosialhjelp i minst 6 måneder, øker andelen menn til 61 prosent og ytterligere til 62 prosent blant de med sosialhjelp gjennom hele året.

Eldre og aleneboende

I stønadspopulasjonen totalt er 37 prosent av mottakerne under 30 år. Langtidsmottakerne er derimot noe eldre. Blant de som har mottatt sosialhjelp gjennom hele 2005, var bare 24 prosent yngre enn 30 år. Derimot var det en klart høyere andel eldre og middelaldrende blant langtidsmottakerne. Andelen som var eldre enn 60 år blant de med sosialhjelp gjennom hele året var for eksempel 14 prosent, mot 6 prosent i hele stønadspopulasjonen.

Det er også større sannsynlighet for at langtidsmottakerne bor alene. Mens 56 prosent av de som fikk sosialhjelp gjennom hele 2005 var aleneboende, var dette tilfelle for 45 prosent av alle som mottok sosialhjelp dette året, uansett varighet.

Det er relativt få barnefamilier blant langtidsmottakerne. Mens 32 prosent av alle personene i stønadspopulasjonen tilhørte en husholdning med barn under 18 år, var dette tilfelle for 21 prosent av langtidsmottakerne. Dette tyder på at mange barnefamilier bare kortvarig må motta en slik stønad.

4 av 10 har innvandrerbakgrunn

Det er en klar tendens til at andelen personer med innvandrerbakgrunn er klart høyere blant langtidsmottakerne av sosialhjelp, enn i stønadspopulasjonen ellers. Innvandrerandelen i gruppen som har mottatt sosialhjelp gjennom hele året, er 50 prosent høyere enn i stønadspopulasjonen totalt, henholdsvis 26 prosent og 39 prosent.

¹ Se kapittel 2.4 for ulike definisjoner av sosialhjelpsmottakerne.

Tabell 3.1. Langtidsmottakere av sosialhjelp etter ulike (sosio)demografiske kjennetegn. 2005. Prosent

	Alle sosialhjelps- mottakere ¹	Langtidsmottakere av sosialhjelp Gruppe 1 ²	Langtidsmottakere av sosialhjelp Gruppe 2 ³
Kjønn			
Kvinner	44	39	38
Menn	56	61	62
Alder			
- 20 år	5	3	2
20 - 29 år	32	28	22
30 - 39 år	26	27	26
40 - 49 år	21	22	25
50 - 59 år	11	11	12
60 - 69 år	4	5	8
70 år -	2	3	6
Hovedinntekts- taker i husholdningen	72	79	83
Innvandrerbakgrunn	26	36	39
Husholdningstyper			
Enslige under 30 år	15	16	13
Enslige 30 - 44 år	15	19	22
Enslige 45 - 66 år	13	14	17
Enslige 67 år og eldre	2	2	4
Par uten barn	8	8	9
Par med barn 0-17 år	18	15	13
Mor eller far med barn 0-17 år	14	10	8
Andre husholdningstyper	17	15	14
Antall personer	123 035	36 220	13 329

¹ Personer som har mottatt sosialhjelp minst en gang i løpet av 2005.

² Personer som har mottatt sosialhjelp i en stønadperiode av minst 6 måneders varighet i løpet av 2005.

³ Personer som har mottatt sosialhjelp sammenhengende i hele 2005.

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

3.2. Individuelle inntekter

Vi ser innledningsvis på de individuelle inntektene til de ulike gruppene av sosialhjelpsmottakere. Som forventet er gjennomsnittsinntektene lave uavhengig av stønadslengde. Det er relativt liten forskjell i inntektsnivået mellom gruppene, men de som har mottatt sosialhjelp lengst (gjennom hele året) har i gjennomsnitt noe høyere inntekt etter skatt sammenlignet med de som fikk sosialhjelp i minst 6 måneder, og hele stønadspopulasjonen i 2005. Gjennomsnittlig inntekt etter skatt for de med lengst mottak av sosialhjelp utgjorde 148 000 kroner sammenlignet med 143 000 kroner for de andre gruppene i tabell 3.2. Også tidligere undersøkelser har vist at den lille gruppen som mottok sosialhjelp kontinuerlig gjennom året, har noe høyere individuelle inntekter enn de med en kortere stønadperiode (Dahl mfl. 2006). Det er først og fremst det høye beløpet i mottatt sosialhjelp som er årsaken til at langtidsmottakerne (gjennom hele året) har høyere inntekt enn de andre. I gjennomsnitt mottok denne gruppen 102 000 kroner i sosialhjelp i 2005, om lag 22 000 kroner mer enn gruppen som mottok sosialhjelp i minst 6 måneder. Gjennomsnittlig mottatt sosialhjelp i hele stønadspopulasjonen var på sin side 38 000 kroner.

70 prosent av langtidsmottakernes inntekt er sosialhjelp

Det er også klare forskjeller i inntektssammensetningen til de ulike gruppene. For stønadspopulasjonen sett under ett er sosialhjelp mer å betrakte som en biinntekt, dvs. at andre inntekter betyr mer enn sosialhjelp. For langtidsmottakerne – og særlig de som har mottatt sosialhjelp gjennom hele året – er derimot sosialhjelp den viktigste individuelle inntektskilden. For stønadspopulasjonen totalt er det ulike typer av pensjoner fra det offentlige, først og fremst attføringspenger og uførepensjon, som er største inntektskomponent, med en andel på 37 prosent. I tillegg er også yrkesinntekter viktige med en andel på om lag 27 prosent. Sosialhjelp utgjør på sin side ca. en firedel av samlet inntekt. For de som mottok sosialhjelp gjennom hele 2005 er sosialhjelp den helt dominerende inntektskilden, med en andel på 68

prosent. Andre viktige inntekter for denne gruppen er pensjoner fra folketrygden og bostøtte. Yrkesinntektene er derimot lave, bare 7 000 kroner i gjennomsnitt, noe som tilsvarer 5 prosent av den samlede inntekten.

Den andre gruppen av langtidsmottakere, dvs. de som har mottatt sosialhjelp i minst 6 måneder, har en inntektssammensetning som ikke er særlig forskjellig fra den som "helårsmottakerne" av sosialhjelp har, men med et noe større innslag av andre inntekter i tillegg til sosialhjelp. Det går fram av tabell 3.2 at litt over halvparten av samlet inntekt for denne gruppen er sosialhjelp (54 prosent), mens andre inntekter hovedsakelig er pensjoner fra folketrygden eller yrkesinntekter.

Tabell 3.3 gir et utfyllende bilde på sosialhjelpsmottakernes økonomiske situasjon. Tabellen viser hvor mange personer innen de ulike gruppene som mottar ulike typer av inntekter. Det går for eksempel fram av tabellen at halvparten av alle som mottok sosialhjelp i 2005, også hadde en eller annen form for inntekt fra eget arbeid. Denne andelen faller imidlertid med lengden på stønadperioden. Bare en tredjedel av de som mottok sosialhjelp i minst 6 måneder var registrert med yrkesinntekter, og dette var tilfelle for bare 20 prosent av de som mottok sosialhjelp gjennom hele 2005.

Tabell 3.2. Inntektsregnskap for sosialhjelpsmottakere. Gjennomsnittlig beløp og andel av samlet inntekt. 2005. Kroner

	Alle sosialhjelpsmottakere ¹		Langtidsmottakere av sosialhjelp - Gruppe 1 ²		Langtidsmottakere av sosialhjelp - Gruppe 2 ³	
	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt
Yrkesinntekter	43 800	27	15 500	10	7 100	5
+ Kapitalinntekter	400	0	200	0	200	0
+ Overføringer	115 500	72	135 200	90	144 800	95
Skattepliktige overføringer	58 300	37	36 500	24	24 600	16
Av dette:						
Ytelser fra folketrygden	47 200	30	30 300	20	20 800	14
Av dette:						
Alderspensjon	1 600	1	900	1	1 200	1
Uførepensjon	17 100	11	8 400	6	6 000	4
Rehabilitering og attføring	21 700	14	17 700	12	11 800	8
Overgangsstønad	4 200	3	1 300	1	400	0
Dagpenger ved arbeidsledighet	7 000	4	3 100	2	1 500	1
Skattefrie overføringer	57 200	36	98 700	65	120 200	79
Av dette:						
Barnetrygd	5 800	4	4 200	3	3 600	2
Bostøtte	5 200	3	7 800	5	9 800	6
Sosialhjelp	37 600	24	81 100	54	102 800	68
= Samlet inntekt	159 600	100	150 900	100	152 100	100
- Sum utlignet skatt og negative overføringer	17 000	11	7 700	5	4 200	3
= Inntekt etter skatt	142 600	89	143 200	95	147 800	97
Antall personer	123 035		36 220		13 329	

¹ Personer som har mottatt sosialhjelp minst en gang i løpet av 2005.

² Personer som har mottatt sosialhjelp i en stønadperiode av minst 6 måneders varighet i løpet av 2005.

³ Personer som har mottatt sosialhjelp sammenhengende i hele 2005.

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Tabell 3.3. Inntektsregnskap for sosialhjelpsmottakere. Andel som mottar ulike inntekter. 2005. Prosent

	Alle sosialhjelps- mottakere ¹	Langtidsmottakere av sosialhjelp Gruppe 1 ²	Langtidsmottakere av sosialhjelp Gruppe 2 ³
Yrkesinntekter	50	32	20
+ Kapitalinntekter	82	73	66
+ Overføringer	100	100	100
Skattepliktige overføringer	58	43	31
<i>Av dette:</i>			
Ytelser fra folketrygden	43	34	25
<i>Av dette:</i>			
Alderspensjon	2	3	4
Uførepensjon	13	7	6
Rehabilitering og attføring	22	21	14
Overgangsstønad	6	2	1
Dagpenger ved arbeidsledighet	12	6	3
Skattefrie overføringer	100	100	100
<i>Av dette:</i>			
Barnetrygd	22	16	13
Bostøtte	26	34	41
Sosialhjelp	100	100	100
= Samlet inntekt	100	100	100
- Sum utlignet skatt og negative overføringer	63	43	27
= Inntekt etter skatt	100	100	100
Antall personer	123 035	36 220	13 329

¹ Personer som har mottatt sosialhjelp minst en gang i løpet av 2005.

² Personer som har mottatt sosialhjelp i en stønadperiode av minst 6 måneders varighet i løpet av 2005.

³ Personer som har mottatt sosialhjelp sammenhengende i hele 2005.

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

*Langtidsmottakerne
befinner seg i utkanten av
både arbeidslivet og
trygdesystemet*

Det er i tillegg mange trygdemottakere blant sosialhjelpsmottakerne. I hele stønadspopulasjonen mottok 43 prosent en eller annen stønad fra folketrygden. Den viktigste stønaden her var attføringspenger, etterfulgt av uførepensjon. På samme måte som for yrkesinntekter, faller imidlertid andelen trygdemottakere med hvor lenge personene har mottatt sosialhjelp. Blant de 13 329 personene i tabell 3.3 som har mottatt sosialhjelp gjennom hele 2005, var det bare 1 av 4 som også mottok en ytelse fra folketrygden. Langtidsmottakerne av sosialhjelp framstår dermed som en gruppe som på mange måter står utenfor både arbeidslivet og trygdesystemet. Den tilleggsinntekten som denne gruppen hyppigst mottar, er bostøtte, og andelen mottakere av denne stønaden er mye høyere for langtidsmottakerne enn for andre sosialhjelpsmottakere.

*Annenhver langtidsmottaker
har mellom 100 000 og
175 000 kroner i inntekt
etter skatt*

Det er relativt liten spredning i inntektene til de ulike sosialhjelpsmottakerne. Dersom vi ser på hvor de ulike gruppene plasserer seg etter inntektstrinn, viser det seg at halvparten av alle som har mottatt sosialhjelp hele året, har en samlet inntekt mellom 100 000 og 175 000 kroner (tabell 3.4). I stønadspopulasjonen totalt gjelder dette for 43 prosent. Blant sosialhjelpsmottakerne generelt er det derimot en høyere andel som har svært lave inntekter - under 50 000 kroner. Forklaringen er trolig at sosialhjelpsmottakere generelt i større grad bor sammen med andre inntektstakere, enn det langtidsmottakerne gjør. Derfor kan den som mottar sosialhjelp ha en svært lav individuell inntekt. På den annen side vil mange i hele stønadspopulasjonen oppleve en klar inntektsforbedring i løpet av inntektsåret, mens dette i mindre grad vil være tilfelle for de som er avhengig av å motta sosialstønad gjennom hele året.

Tabell 3.4. Antall sosialhjelpsmottakere etter personens inntekt etter skatt. 2005. Prosent

Inntekt etter skatt	Alle sosialhjelps- mottakere ¹	Langtidsmottakere av sosialhjelp Gruppe 1 ²	Langtidsmottakere av sosialhjelp Gruppe 2 ³
I alt	100	100	100
Under 50 000 kr	10	4	2
50 000 - 74 999 kr	8	9	6
75 000 - 99 999 kr	11	15	16
100 000 - 124 999 kr	14	19	22
125 000 - 149 999 kr	16	16	17
150 000 - 174 999 kr	13	12	12
175 000 - 199 999 kr	10	8	8
200 000 - 224 999 kr	7	6	6
225 000 - 249 999 kr	5	4	4
250 000 - 274 999 kr	3	3	3
275 000 - 299 999 kr	2	2	2
300 000 kr og høyere	3	3	4
Antall personer	123 035	36 220	13 329

¹ Personer som har mottatt sosialhjelp minst en gang i løpet av 2005.

² Personer som har mottatt sosialhjelp i en stønadperiode av minst 6 måneders varighet i løpet av 2005.

³ Personer som har mottatt sosialhjelp sammenhengende i hele 2005.

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

3.3. Husholdningsinntekter

Vi har allerede sett at mange sosialhjelpsmottakere bor alene. Dette gjelder særlig for langtidsmottakerne. For disse aleneboende vil det ikke være forskjell mellom den individuelle inntekten og det som er husholdningsinntekten. For de av sosialhjelpsmottakerne som bor sammen med andre, har det imidlertid stor økonomisk betydning hvilke inntekter andre husholdningsmedlemmer kan bidra med.

I 2005 hadde om lag 89 000 husholdninger en hovedinntektstaker som hadde mottatt sosialhjelp ”minst en gang” i løpet av året. Siden det samtidig var 123 000 sosialhjelpsmottakere i alt, tyder dette på at drøyt 70 prosent av alle sosialhjelpsmottakere også var den i husholdningen med høyest inntekt. Innen de to gruppene av langtidsmottakere av sosialhjelp øker denne andelen til om lag 80 prosent.

Dette at langtidsmottakere i større grad enn kortidsmottakere av sosialhjelp også er hovedinntektstaker, er med på å forklare hvorfor langtidsmottakerne har lavere gjennomsnittlig husholdningsinntekt enn stønadspopulasjonen i alt. Vi har tidligere sett at personer som mottar sosialhjelp gjennom hele året har noe høyere individuelle inntekter enn personer som hadde mottatt sosialhjelp ”minst en gang” i løpet av 2005. Dette bildet endrer seg når vi ser på hele husholdningsinntekten. Fra tabell 3.5 går det fram at begge grupper som har en langtidsmottaker av sosialhjelp som hovedinntektstaker, har om lag 10 000 kroner lavere husholdningsinntekt etter skatt, sammenlignet med alle husholdninger som har en sosialhjelpsmottaker som hovedinntektstaker. Det viser seg videre at det først og fremst er et høyere innslag av yrkesinntekter i stønadspopulasjonen i alt, som forklarer de ulike inntektsnivåene. 28 prosent av samlet husholdningsinntekt i alle sosialhjelpshusholdningene kom fra inntektsgivende arbeid, mens dette bare var tilfelle for henholdsvis 12 og 7 prosent blant langtidsmottakere. Innslaget av yrkesinntekter blir altså lavere desto lengre stønadperioden varer. Dette gjelder i og for seg også for flere av de offentlige stønadene. Mens både uførepensjon, overgangsstønad og arbeidsledighetstrygd er inntekter som har en viss betydning for sosialhjelpshusholdningene sett under ett, betyr disse inntektene mindre for de husholdningene som har mottatt sosialhjelp over en lang periode. Det er igjen bostøtte – og i noen grad attføringspenger - som er viktige inntektskilder for disse husholdningene, ved siden av sosialhjelpen.

Tabell 3.5. Inntektsregnskap for husholdninger hvor hovedinntektstaker er sosialhjelpsmottaker. Gjennomsnittlig beløp og andel av samlet inntekt. 2005. Kroner

	Alle sosialhjelpsmottakere ¹		Langtidsmottakere av sosialhjelp - Gruppe 1 ²		Langtidsmottakere av sosialhjelp - Gruppe 2 ³	
	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt
Yrkesinntekter	57 100	28	22 000	12	12 400	7
+ Kapitalinntekter	500	0	200	0	200	0
+ Overføringer	147 500	72	161 500	88	168 100	93
Skattepliktige overføringer	75 000	37	45 900	25	31 500	17
<i>Av dette:</i>						
Ytelser fra folketrygden	60 100	29	37 000	20	25 800	14
<i>Av dette:</i>						
Alderspensjon	2 900	1	1 600	1	1 900	1
Uførepensjon	23 200	11	11 000	6	7 600	4
Rehabilitering og attføring	25 500	12	20 500	11	13 900	8
Overgangsstønad	5 200	3	1 600	1	600	0
Dagpenger ved arbeidsledighet	8 500	4	3 900	2	2 100	1
Skattefrie overføringer	72 400	35	115 700	63	136 600	76
<i>Av dette:</i>						
Barnetrygd	8 600	4	7 600	4	7 200	4
Bostøtte	6 900	3	9 600	5	11 600	6
Sosialhjelp	43 900	21	88 300	48	109 400	61
= Samlet inntekt	205 100	100	183 700	100	180 700	100
- Sum utlignet skatt og negative overføringer	22 000	11	9 900	5	5 800	3
= Inntekt etter skatt	183 100	89	173 800	95	174 900	97
Antall husholdninger	89 017		28 446		10 999	
Gjennomsnittlig husholdningsstørrelse	1,8		1,8		1,8	

¹ Personer som har mottatt sosialhjelp minst en gang i løpet av 2005.

² Personer som har mottatt sosialhjelp i en stønadsperiode av minst 6 måneders varighet i løpet av 2005.

³ Personer som har mottatt sosialhjelp sammenhengende i hele 2005.

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Tabell 3.6. Inntektsregnskap for husholdninger med sosialhjelpsmottakere. Andel husholdninger som mottar ulike inntekter. 2005. Prosent

	Husholdninger hvor hovedinntektstaker er:			Husholdninger hvor minst ett medlem er:		
	Sosialhjelpsmottaker ¹	Langtidsmottakere av sosialhjelp Gruppe 1 ²	Langtidsmottakere av sosialhjelp Gruppe 2 ³	Sosialhjelpsmottaker ¹	Langtidsmottakere av sosialhjelp Gruppe 1 ²	Langtidsmottakere av sosialhjelp Gruppe 2 ³
Yrkesinntekter	53	37	26	62	46	34
+ Kapitalinntekter	85	77	70	88	81	74
+ Overføringer	100	100	100	100	100	100
Skattepliktige overføringer	66	49	36	68	54	42
<i>Av dette:</i>						
Ytelser fra folketrygden	50	38	29	52	43	34
<i>Av dette:</i>						
Alderspensjon	3	3	5	4	5	7
Uførepensjon	16	9	7	18	12	10
Rehabilitering og attføring	25	23	16	26	25	18
Overgangsstønad	8	3	1	7	3	2
Dagpenger ved arbeidsledighet	14	7	4	16	10	6
Skattefrie overføringer	100	100	100	100	100	100
<i>Av dette:</i>						
Barnetrygd	31	26	23	35	29	25
Bostøtte	34	42	47	29	38	44
Sosialhjelp	100	100	100	100	100	100
= Samlet inntekt	100	100	100	100	100	100
- Sum utlignet skatt og negative overføringer	68	48	33	74	57	42
= Inntekt etter skatt	100	100	100	100	100	100
Antall husholdninger	89 017	28 446	10 999	115 390	35 280	13 145
Gjennomsnittlig husholdningsstørrelse	1,8	1,8	1,8	2,2	2,1	2,1

¹ Personer som har mottatt sosialhjelp minst en gang i løpet av 2005.

² Personer som har mottatt sosialhjelp i en stønadsperiode av minst 6 måneders varighet i løpet av 2005.

³ Personer som har mottatt sosialhjelp sammenhengende i hele 2005.

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Tabell 3.7. Inntektsregnskap for husholdninger hvor minst ett medlem er sosialhjelpsmottaker. Gjennomsnittlig beløp og andel av samlet inntekt. 2005. Kroner

	Alle sosialhjelpsmottakere ¹		Langtidsmottakere av sosialhjelp - Gruppe 1 ²		Langtidsmottakere av sosialhjelp - Gruppe 2 ³	
	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt
Yrkesinntekter	123 200	43	70 400	28	49 800	21
+ Kapitalinntekter	5 100	2	4 000	2	6 900	3
+ Overføringer	155 400	55	172 900	70	179 300	76
Skattepliktige overføringer	86 100	30	60 500	24	45 200	19
<i>Av dette:</i>						
Ytelser fra folketrygden	68 300	24	48 500	20	36 500	15
<i>Av dette:</i>						
Alderspensjon	5 300	2	4 500	2	4 600	2
Uførepensjon	26 200	9	16 000	6	12 500	5
Rehabilitering og attføring	28 000	10	23 100	9	16 000	7
Overgangsstønad	5 000	2	2 000	1	1 000	0
Dagpenger ved arbeidsledighet	9 900	3	5 400	2	3 500	1
Skattefrie overføringer	69 400	24	112 400	45	134 100	57
<i>Av dette:</i>						
Barnetrygd	9 200	3	8 100	3	7 500	3
Bostøtte	5 900	2	8 600	3	10 700	5
Sosialhjelp	40 100	14	84 600	34	107 000	45
= Samlet inntekt	283 700	100	247 300	100	236 000	100
- Sum utlignet skatt og negative overføringer	42 000	15	25 200	10	18 100	8
= Inntekt etter skatt	241 700	85	222 000	90	217 900	92
Antall husholdninger	115 390		35 280		13 145	
Gjennomsnittlig husholdningsstørrelse	2,2		2,1		2,1	

¹ Personer som har mottatt sosialhjelp minst en gang i løpet av 2005.

² Personer som har mottatt sosialhjelp i en stønadperiode av minst 6 måneders varighet i løpet av 2005.

³ Personer som har mottatt sosialhjelp sammenhengende i hele 2005.

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Tabell 3.8. Andel husholdninger med sosialhjelpsmottakere etter husholdningens inntekt etter skatt. 2005. Prosent

Inntekt etter skatt	Husholdninger hvor hovedinntektstaker er:			Husholdninger hvor minst ett medlem er:		
	Sosialhjelps- mottaker ¹	Langtids- mottakere av sosialhjelp Gruppe 1 ²	Langtids- mottakere av sosialhjelp Gruppe 2 ³	Sosialhjelps- mottaker ¹	Langtids- mottakere av sosialhjelp Gruppe 1 ²	Langtids- mottakere av sosialhjelp Gruppe 2 ³
I alt	100	100	100	100	100	100
Under 50 000 kr	5	2	1	4	2	1
50 000 - 74 999 kr	5	6	4	4	5	3
75 000 - 99 999 kr	8	12	13	6	9	11
100 000 - 124 999 kr	12	17	20	10	14	17
125 000 - 149 999 kr	15	15	16	11	12	14
150 000 - 174 999 kr	13	11	11	10	9	10
175 000 - 199 999 kr	9	8	8	8	7	7
200 000 - 224 999 kr	7	6	6	6	6	6
225 000 - 249 999 kr	6	5	4	5	5	5
250 000 - 274 999 kr	5	4	4	5	5	4
275 000 - 299 999 kr	4	3	3	4	4	4
300 000 kr og høyere	12	11	11	27	22	20
Antall husholdninger	89 017	28 446	10 999	115 390	35 280	13 145

¹ Personer som har mottatt sosialhjelp minst en gang i løpet av 2005.

² Personer som har mottatt sosialhjelp i en stønadperiode av minst 6 måneders varighet i løpet av 2005.

³ Personer som har mottatt sosialhjelp sammenhengende i hele 2005.

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Tabell 3.7 viser tilsvarende inntektssammensetning, men nå for alle husholdninger med minst ett medlem som mottok sosialhjelp i 2005, uansett om dette var hovedinntektstaker eller ikke. Det er ikke snakk om store endringer sammenlignet med forrige tabell, der kravet var at hovedinntektstaker var sosialhjelpsmottaker. Vi ser imidlertid at den betydningen andre husholdningsmedlemmer har på økonomien, nå blir styrket. Andre inntekter i tillegg til sosialhjelp har nå blitt viktigere. Dette gjelder særlig for hele stønadspopulasjonen sett under ett.

Små inntektsforskjeller blant langtidsmottakerne

Vi skal avslutningsvis se på inntektsfordelingen innen sosialhjelpshusholdningene. Tabell 3.8 viser hvordan disse husholdningene fordeler seg etter inntektstrinn. Tabellen viser for eksempel at de husholdningene der hovedinntektstakeren er sosialhjelpsmottaker, jevnt over har lavere inntekt enn husholdninger der "minst en" i husholdningen er registrert som sosialhjelpsmottaker. Det er for eksempel mer enn dobbelt så høy andel med en samlet husholdningsinntekt etter skatt over 300 000 kroner i den siste gruppen, sammenlignet med den første. Det samme er tilfelle for de ulike undergruppene av sosialhjelpsmottakere. Det er igjen trolig andre husholdningsmedlemmer som bidrar til å løfte inntektsnivået til de husholdningene som ikke har en hovedinntektstaker som er sosialhjelpsmottaker.

Sammenlignet med befolkningen generelt, er inntektene blant sosialhjelpshusholdningene svært jevnt fordelt, og aller jevnest er inntektsfordelingen blant de husholdningene som har mottatt sosialhjelp gjennom hele inntektsåret. Dette er likevel som forventet, siden det er innen disse gruppene at innslaget av behovsprøvde ytelser som sosialhjelp og bostøtte er størst. På den annen side betyr typiske "ulikhetsskapende" markedsinntekter som lønns- og næringsinntekter svært lite for langtidsmottakere av sosialhjelp. Vi ser for eksempel i tabell 3.9 at de 20 prosent av langtidsmottakerne med høyest inntekt per forbruksenhet bare har 2,9 ganger høyere gjennomsnittsinntekt, enn de 20 prosentene av gruppen med lavest inntekt (S80/S20). Ulikheten er mye større i resten av befolkningen. Tilsvarende forholdstall mellom inntektene til de 20 prosentene på "topp og bunn", er for eksempel hele 4,9 i hele befolkningen i 2005. Også de andre ulikhetsmålene antyder at ulikheten er liten blant sosialhjelpsmottakerne, sammenlignet med befolkningen generelt.

Tabell 3.9. Fordeling av inntekt etter skatt per forbruksenhet (EU-skala). 2005

	2005
S80/S20⁴	
Hele befolkningen	4,9
Befolkningen 25-65 år	4,7
Alle sosialhjelpsmottakere ¹	3,4
Langtidsmottakere av sosialhjelp - gruppe 1 ²	3,1
Langtidsmottakere av sosialhjelp - gruppe 2 ³	2,9
P90/P10⁴	
Hele befolkningen	2,8
Befolkningen 25-65 år	2,7
Alle sosialhjelpsmottakere ¹	2,8
Langtidsmottakere av sosialhjelp - gruppe 1 ²	2,6
Langtidsmottakere av sosialhjelp - gruppe 2 ³	2,4
Gini-koeffisient⁴	
Hele befolkningen	0,330
Befolkningen 25-65 år	0,322
Alle sosialhjelpsmottakere ¹	0,230
Langtidsmottakere av sosialhjelp - gruppe 1 ²	0,220
Langtidsmottakere av sosialhjelp - gruppe 2 ³	0,214

¹ Personer som har mottatt sosialhjelp minst en gang i løpet av 2005.

² Personer som har mottatt sosialhjelp i en stønadperiode av minst 6 måneders varighet i løpet av 2005.

³ Personer som har mottatt sosialhjelp sammenhengende i hele 2005.

⁴ Se definisjon i avsnitt 2.3.

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

4. Inntekt og demografi - kommunale variasjoner

I dette kapitlet skal vi se nærmere på i hvilken grad det er forskjeller i inntektsforholdene til langtidsmottakere av sosialhjelp avhengig av hvilken kommune som betaler ut den økonomiske stønaden. Langtidsmottakerne er i denne sammenheng definert som personer som har mottatt økonomisk sosialhjelp sammenhengende i hele 2005 fra samme kommune. Dette er gjort for å sikre at lik stønads-sats ligger til grunn for hele året. Dette gir en stønadspopulasjon på 12 266 personer. Disse sosialhjelpsmottakerne er gruppert i tre kategorier av kommuner på bakgrunn av hvilken sosialhjelpssats som kommunen har oppgitt at de har for enslige stønadsmottakere – sammenlignet med statens veiledende sats.²

4.1. En kort demografisk beskrivelse

I likhet med under kapittel 3 skal vi starte med å gi en kort demografisk beskrivelse av disse langtidsmottakerne av sosialhjelp, men nå etter hvilken "kategori" kommuner de bor i.

Det er praktisk talt ingen forskjeller i andelen kvinnelige og mannlige sosialhjelpsmottakere i de ulike gruppene av kommuner i tabell 4.1. Menn er gjennomgående i flertall med en andel på drøyt 60 prosent blant mottakerne.

Lavest andel unge sosialhjelpsmottakere i kommuner med høye sosialhjelpssatser

Alderen til mottakerne av økonomisk sosialhjelp viser noe større ulikhet mellom kommunene. I kommuner med sosialhjelpssatser lavere enn statens veiledende satser, finner vi at 23 prosent er under 30 år, sammenlignet med 18 prosent i kommuner med høyere satser enn statens veiledende. Flest unge langtidsmottakere av sosialhjelp finner vi derimot i kommuner som følger statens satser hvor hver fjerde stønadsmottaker er under 30 år. Det er også noen forskjeller i de eldste aldersgruppene. I kommunene med de høyeste og laveste sosialhjelpssatsene for enslige, er 28-29 prosent av mottakerne 50 år og eldre, sammenlignet med 24 prosent i kommunene som følger eller ligger tett på statens veiledende sats for enslige sosialhjelpsmottakere.

Tabell 4.1. Langtidsmottakere¹ av sosialhjelp etter ulike (socio)demografiske kjennetegn. 2005. Prosent

	I alt	Mottakere i kommuner med lave satser	Mottakere i kommuner med like satser	Mottakere i kommuner med høye satser
Kjønn				
Kvinner	38	37	38	39
Menn	62	63	62	61
Alder				
- 20 år	1	2	2	1
20 - 29 år	21	21	23	17
30 - 39 år	26	26	26	26
40 - 49 år	25	23	25	27
50 - 59 år	13	13	13	13
60 - 69 år	8	8	6	10
70 år -	6	7	5	6
Hovedinntektstaker i husholdningen	83	82	82	84
Innvandrerbakgrunn	40	41	39	41
Husholdningstyper				
Enslige under 30 år	12	14	14	10
Enslige 30 - 44 år	22	21	21	24
Enslige 45 - 66 år	17	16	15	21
Enslige 67 år og eldre	4	5	3	4
Par uten barn	8	10	8	7
Par med barn 0 - 17 år	14	14	15	11
Mor eller far med barn 0 - 17 år	8	6	9	9
Andre husholdningstyper	14	14	15	14
Antall personer	12 266	2 909	5 254	4 103

¹ Personene er gruppert i kommunekategoriene etter hvilken sats kommunen har oppgitt for enslige sosialhjelpsmottakere. Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

² Les mer utførlig om definisjonene av sosialhjelpsmottakere og kategoriseringen av kommunene under avsnittene 2.4 og 2.5.

Tabell 4.1 viser at det er liten eller ingen forskjell i andelen sosialhjelpsmottakere med innvandrerbakgrunn i de tre kategoriene kommuner. Om lag fire av ti langtidsmottakere er enten førstegenerasjonsinnvandrere eller etterkommere av disse, uavhengig av hvilket stønadsnivå kommunen har oppgitt i KOSTRA.

Over halvparten av sosialhjelpsmottakerne er enslige

I alle de tre kategoriene kommuner i tabell 4.1, er godt over halvparten av sosialhjelpsmottakerne enslige. Flest aleneboende finner vi i kommuner som har de høyeste sosialhjelpssatsene. Nesten seks av ti sosialhjelpsmottakere i disse kommunene er aleneboende. Dette bidrar også til at drøyt 84 prosent av mottakerne i disse kommunene er hovedinntektstakere – noe høyere andel enn i de øvrige kommunekategoriene. Kommunene med satser lik den statlige veiledende, har høyest andel barnefamilier blant langtidsmottakerne av sosialhjelp. I disse kommunene tilhører nesten hver fjerde langtidsmottaker en husholdningstype med barn under 18 år, sammenlignet med hver femte langtidsmottaker i både kommuner med satser lavere eller høyere enn de statlige veiledende.

4.2. Individuelle inntekter

Tabell 4.2 gir en oversikt over de individuelt registrerte inntektene til langtidsmottakerne av sosialhjelp. Tallene viser svært små inntektsforskjeller mellom de 2 909 langtidsmottakerne i kommuner med lave sosialhjelpssatser sammenlignet med de 4 103 mottakerne i kommuner med høye satser. Gjennomsnittlig inntekt etter skatt utgjorde om lag 147 000 kroner for begge grupper. Blant de 5 254 langtidsmottakerne i kommuner som følger, eller ligger tett opp til, statens satser, var gjennomsnittlig inntekt etter skatt noe høyere i 2005 – drøyt 150 000 kroner.

Liten forskjell i mottatt sosialhjelp mellom kommunene

Gjennomsnittlig utbetalt sosialhjelp viser også små forskjeller mellom de ulike kategoriene kommuner. Høyest gjennomsnittsbetrag – 106 500 kroner – finner vi blant sosialhjelpsmottakerne i kommunene med lave satser, mens gjennomsnittet både i kommuner med høye eller like satser lå på drøyt 102 000 kroner i 2005.

Tabell 4.2. Inntektsregnskap for langtidsmottakere¹ av sosialhjelp. Gjennomsnittlig beløp og andel av samlet inntekt. 2005. Kroner

	I alt		Mottakere i kommuner med lave satser		Mottakere i kommuner med like satser		Mottakere i kommuner med høye satser	
	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt
Yrkesinntekter	6 900	5	5 400	4	7 600	5	7 000	5
+ Kapitalinntekter	200	0	100	0	100	0	300	0
+ Overføringer	145 700	95	145 000	96	147 600	95	143 600	95
Skattepliktige overføringer	24 300	16	21 000	14	27 200	18	22 800	15
Av dette:								
Ytelser fra folketrygden	20 800	14	18 400	12	22 700	15	20 100	13
Av dette:								
Alderspensjon	1 200	1	1 100	1	1 100	1	1 400	1
Uførepensjon	5 900	4	5 100	3	6 400	4	5 800	4
Rehabilitering og attføring	11 800	8	10 900	7	12 800	8	11 300	7
Overgangsstønad	400	0	200	0	500	0	400	0
Dagpenger ved arbeidsledighet	1 500	1	1 400	1	1 500	1	1 500	1
Skattefrie overføringer	121 400	80	124 100	82	120 400	77	120 800	80
Av dette:								
Barnetrygd	3 700	2	3 400	2	3 900	3	3 600	2
Bostøtte	10 100	7	10 600	7	9 600	6	10 600	7
Sosialhjelp	103 500	68	106 500	71	102 500	66	102 600	68
= Samlet inntekt	152 700	100	150 600	100	155 400	100	150 900	100
- Sum utlignet skatt og negative overføringer	4 200	3	3 300	2	4 500	3	4 200	3
= Inntekt etter skatt	148 600	97	147 200	98	150 800	97	146 700	97
Antall personer	12 266		2 909		5 254		4 103	

¹ Personene er gruppert i kommunekategoriene etter hvilken sats kommunen har oppgitt for enslige sosialhjelpsmottakere. Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Bostøtte litt mer utbredt i kommuner med lavere sosialhjelpssatser

De ulike inntektstypene i tabell 4.2 har stort sett samme gjennomsnittlige økonomiske betydning uavhengig av i hvilken kommune langtidsmottakerne bor. Størst inntektsmessig betydning for alle grupper har sosialhjelpen. Blant langtidsmottakere i kommuner med lavere satser enn statens veiledende, utgjør sosialhjelpen 71 prosent av samlet inntekt. Andelen ligger noe lavere blant sosialhjelpsmottakere i kommuner med høye satser – 68 prosent av samlet inntekt. I tillegg til sosialhjelp, har bostøtte den største inntektsmessige betydningen blant de skattefrie overføringene. Denne stønaden utgjør i gjennomsnitt 6-7 prosent av langtidsmottakernes inntekter. Bostøtte er noe mer utbredt blant sosialhjelpsmottakerne i kommunene med de laveste sosialhjelpssatsene. 45 prosent av mottakerne i disse kommunene mottok bostøtte i 2005, sammenlignet med 39 prosent blant mottakerne i kommunene med de høyeste satsene (se tabell 4.3).

Tabell 4.3. Inntektsregnskap for langtidsmottakere¹ av sosialhjelp. Andel som mottar ulike inntekter. 2005. Prosent

	I alt	Mottakere i kommuner med lave satser	Mottakere i kommuner med like satser	Mottakere i kommuner med høye satser
Yrkesinntekter	19	17	21	17
+ Kapitalinntekter	66	64	67	67
+ Overføringer	100	100	100	100
Skattepliktige overføringer	31	28	33	30
<i>Av dette:</i>				
Ytelser fra folketrygden	26	24	26	26
<i>Av dette:</i>				
Alderspensjon	4	5	4	5
Uførepensjon	6	5	6	6
Rehabilitering og attføring	14	13	16	14
Overgangsstønad	1	0	1	1
Dagpenger ved arbeidsledighet	3	3	3	3
Skattefrie overføringer	100	100	100	100
<i>Av dette:</i>				
Barnetrygd	13	12	13	13
Bostøtte	41	45	41	39
Sosialhjelp	100	100	100	100
= Samlet inntekt	100	100	100	100
- Sum utlignet skatt og negative overføringer	27	24	31	24
= Inntekt etter skatt	100	100	100	100
Antall personer	12 266	2 909	5 254	4 103

¹ Personene er gruppert i kommunekategoriene etter hvilken sats kommunen har oppgitt for enslige sosialhjelpsmottakere..

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Høyere andel på rehabilitering og attføring og ...

Skattepliktige overføringer er noe mer utbredt blant langtidsmottakerne i de kommuner som følger statens veiledende sosialhjelpssatser. Hver tredje mottaker (33 prosent) mottar en eller flere av denne type inntekter, sammenlignet med 28 og 30 prosent i kommunene med henholdsvis lavere eller høyere satser. Skattepliktige overføringer har også en gjennomsnittlig større inntektsmessig betydning for sosialhjelpsmottakerne der disse inntektene er mest utbredt – 18 prosent av samlet inntekt sammenlignet med 14-15 prosent blant langtidsmottakere i andre kommuner. Hovedårsaken til denne forskjellen er et større innslag av personer på rehabilitering og attføring i de kommunene som følger statens satser. 16 prosent av langtidsmottakerne i disse kommunene mottar disse ytelsene fra folketrygden i tillegg til sosialhjelpen, mens dette gjelder for 13 og 14 prosent av langtidsmottakerne i kommuner med henholdsvis lavere eller høyere satser.

... flere med inntekt av eget arbeid i de kommunene som følger statens sosialhjelpssatser

Yrkesinntekt i form av lønnsinntekt eller næringsinntekt har liten inntektsmessig betydning - kun 4-5 prosent av gjennomsnittlig samlet inntekt uavhengig av bostedskommunen til langtidsmottakeren. Yrkesdeltakelsen varierer derimot mer. Flest langtidsmottakere med yrkesinntekt finner vi i kommunene som følger statens veiledende satser for sosialhjelp. Her har 21 prosent hatt inntekt av eget arbeid i 2005. I kommuner med lavere eller høyere sosialhjelpssatser er andelen 17 prosent.

Tabell 4.4. Andel langtidsmottakere¹ av sosialhjelp etter personens inntekt etter skatt. 2005. Prosent

	I alt	Mottakere i kommuner med lave satser	Mottakere i kommuner med like satser	Mottakere i kommuner med høye satser
Inntekt etter skatt				
I alt	100	100	100	100
Under 50 000 kr	2	2	2	1
50 000 - 74 999 kr	6	6	6	7
75 000 - 99 999 kr	16	17	15	16
100 000 - 124 999 kr	21	21	22	20
125 000 - 149 999 kr	17	16	17	17
150 000 - 174 999 kr	12	11	12	12
175 000 - 199 999 kr	8	7	8	9
200 000 - 224 999 kr	6	6	6	7
225 000 - 249 999 kr	4	3	4	4
250 000 - 274 999 kr	3	3	3	2
275 000 - 299 999 kr	2	2	2	2
300 000 kr og høyere	4	5	4	3
Antall personer	12 266	2 909	5 254	4 103

¹ Personene er gruppert i kommunekategoriene etter hvilken sats kommunen har oppgitt for enslige sosialhjelpsmottakere.

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Fordeling av inntekt etter skatt

Tabell 4.4 gir en oversikt over hvordan langtidsmottakerne fordeler seg etter ulike inntektstrinn. Inntektsbegrepet som er benyttet er inntekt etter skatt. Denne inntektsfordelingen viser også at det er små forskjeller i inntektsnivå mellom de ulike gruppene av langtidsmottakere, uavhengig av stønadsnivået (for enslige) i den kommunen de bor i. I kommunene med de laveste satsene har hver fjerde langtidsmottaker en inntekt etter skatt under 100 000 kroner. Men andelen med et så lavt inntektsnivå er nesten like høye i de to andre kategoriene av kommuner (23-24 prosent).

På de litt høyere inntektstrinnene, fra 100 000 til 200 000 kroner, finner vi 55 prosent av langtidsmottakerne i kommunene med lavest satser, og 58 prosent av mottakerne i kommunene med de høyeste satsene. Andelen er litt høyere blant langtidsmottakerne i de kommunene som følger eller ligger tett på statens veiledende sosialhjelpssatser. Seks av ti langtidsmottakere i disse kommunene hadde en inntekt etter skatt mellom 100 000 og 200 000 kroner i 2005. På de øverste inntektstrinnene i tabell 4.4, er det ingen forskjeller i andelen langtidsmottakere i ulike kommuner. I underkant av hver femte langtidsmottaker har en inntekt etter skatt på 200 000 kroner eller høyere – uavhengig av hvilket stønadsnivå bostedskommunen har rapportert. Tallene i tabell 4.4 gir med andre ord liten eller ingen støtte for at mottakere (på individnivå) i kommuner med lave satser, har lavere inntekter, enn mottakere i kommuner med høyere satser enn statens veiledende.

Fordeling av sosialhjelp

I figur 4.1 ser vi på hvordan mottatt sosialhjelp fordeler seg blant langtidsmottakerne etter de samme kategoriene kommuner. Dette for å gi en pekepinn på i hvilken grad det er samsvar mellom de kommunalt vedtatte sosialhjelpssatsene, og faktisk utbetalt beløp.

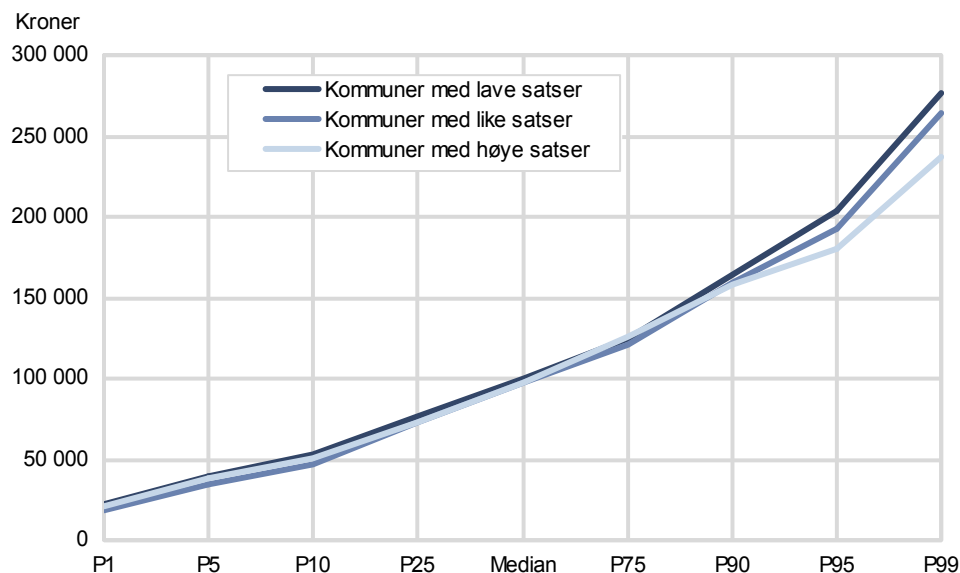
Figuren viser en meget lik fordeling av mottatt sosialhjelp uavhengig av forskjeller i kommunalt stønadsnivå. Mottatt sosialhjelp ligger gjennomgående noe høyere blant langtidsmottakerne i de kommuner som har de laveste stønadsatsene til

enslige. Medianen, det vil si utbetalt sosialhjelp til den langtidsmottakeren som befinner seg midt i fordelingen, utgjorde rett i underkant av 100 000 kroner blant mottakerne i kommunene med lavest sats, sammenlignet med i underkant av 98 000 kroner blant mottakerne både i kommunene med de høyeste satsene, og i de kommunene som følger statens veiledende sats. I toppen av fordelingen øker forskjellene. Grenseverdien for de siste fem prosent på toppen ligger nesten 25 000 kroner høyere blant langtidsmottakerne i kommunene med de laveste satsene, sammenlignet med mottakere i kommuner med høyest stønadsnivå.

I den nedre halvdel av fordelingen, er forskjellene i grenseverdier for mottatt sosialhjelp blant langtidsmottakerne i de ulike kommunekategoriene, relativt små.

Figur 4.1 viser med andre ord lite samsvar (på individnivå) i store deler av fordelingen mellom de sosialhjelpssatsene som kommunene rapporterer inn til Statistisk sentralbyrå, og de faktiske beløp for utbetalt sosialhjelp. En annen undersøkelse foretatt av Telemarksforskning i 2006 viste også svak eller ingen sammenheng mellom sats og faktiske utbetalinger (Brandtzæg m.fl. 2006).

Figur 4.1 Fordeling av sosialhjelp blant langtidsmottakere¹. Grenseverdier. 2005. Kroner

¹ Personene er gruppert i kommunekategoriene etter hvilken sats kommunen har oppgitt for enslige sosialhjelpsmottakere.

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

4.3. Husholdningsinntekter

Så langt har vi sett på tall på individnivå som gir en god del informasjon om stønadspopulasjonen som sådan, men tallene viser ikke inntektene til eventuelle andre husholdningsmedlemmer som kan ha stor betydning for de økonomiske levekårene til langtidsmottakerne av sosialhjelp.

Under skal vi studere nærmere inntektsforholdene til to ulike husholdningstyper blant langtidsmottakerne: enslige og par. Det er oppgitte sosialhjelpssatser for disse to husholdningstypene som er benyttet til å kategorisere kommunene (se avsnitt 2.5). Vi skal avslutningsvis i dette kapitlet også omtale inntektsforholdene blant barnefamilier som har mottatt sosialhjelp gjennom hele 2005.

4.3.1. Enslige langtidsmottakere av sosialhjelp

Tabell 4.5 viser gjennomsnittlige inntekter for enslige langtidsmottakere av sosialhjelp etter den samme kategoriseringen av kommuner som tidligere i kapitlet (stønadssats for enslige). Gjennomsnittlig inntekt etter skatt utgjorde 127 800 kroner i 2005 for enslige mottakere bosatt i kommuner hvor sosialhjelpssatsene ligger under de statlige satsene. Blant langtidsmottakere både i kommunene med de

høyeste sosialhjelpssatsene, og i kommuner som følger statens veiledende sats, ligger gjennomsnittsinntekten 3 000 kroner høyere.

Enslige langtidsmottakere i kommuner som følger statens veiledende sosialhjelpssats, har de laveste sosialhjelpsutbetalingene med 92 200 kroner i gjennomsnitt - eller 68 prosent av den samlede inntekten. For de enslige sosialhjelpsmottakerne i kommunene med de laveste og de høyeste satsene utgjorde sosialhjelpen henholdsvis 95 800 og 97 600 kroner i gjennomsnitt. For begge disse gruppene har sosialhjelpen en noe større inntektsmessig betydning med en andel på 72-73 prosent av den samlede inntekten.

Flere mottar rehabiliterings- og attføringspenger i kommunene som følger statens satser

Enslige langtidsmottakere i kommunene som følger eller ligger tett på statens veiledende sats, mottar mer i skattepliktige overføringer – nesten 29 000 kroner sammenlignet med 22 000-23 000 kroner blant tilsvarende langtidsmottakere i kommuner med lavere eller høyere satser. Flere enslige langtidsmottakere går på rehabilitering og attføring, i tillegg til sosialhjelp, i de kommunene som følger statens satser, og de mottar mer i gjennomsnitt. I 2005 mottok 17 prosent av sosialhjelpsmottakerne i disse kommunene rehabiliterings- eller attføringspenger sammenlignet med 15 prosent blant enslige langtidsmottakere i de to andre kommunekategoriene (se tabell 4.6). Andelen enslige langtidsmottakere med uførepensjon er omtrent den samme i alle kommuner, rundt 7 prosent, men mottatt uførepensjon ligger også her noe høyere i kommunene som følger statens satser for sosialhjelp.

Bostøtte mest utbredt i kommuner med de laveste sosialhjelpssatsene

Fire av ti enslige langtidsmottakere mottok bostøtte i kommunene med de laveste sosialhjelpssatsene i 2005, mens i kommunene med de høyeste satsene fikk tre av ti langtidsmottakere utbetalt fra denne statlige støtteordningen. Gjennomsnittlig utbetalt bostøtte viser derimot små forskjeller.

Forskjeller i andelen med inntekt av eget arbeid

Yrkesinntekt har en svært liten inntektsmessig betydning for de enslige langtidsmottakerne av sosialhjelp uansett hvilken kommune de bor i. Gjennomsnittlig utgjør denne inntektstypen 3-4 prosent av den ensliges samlede inntekter. Andelen som deltar i arbeidslivet varierer allikevel noe. Igjen skiller de enslige langtidsmottakerne i kommunene som følger statens veiledende sosialhjelpssatser seg litt ut. Hver femte langtidsmottaker i disse kommunene har hatt en eller annen form for yrkesinntekt i løpet av 2005, sammenlignet med 15 prosent av langtidsmottakerne i kommunene som enten ligger lavere eller høyere enn statens veiledende satser.

En liten oppsummering så langt viser at enslige langtidsmottakere i kommuner med lavere stønadsnivå enn statens veiledende, har et noe lavere inntektsnivå enn både enslige langtidsmottakere bosatt i kommuner med høyere stønadsnivå, og i kommuner som følger statens veiledende sats. Men de gjennomsnittlige inntektsforskjellene er små. Det er derimot noen forskjeller i de ulike inntektenes betydning for husholdningens samlede økonomi. Sosialhjelp har en større inntektsmessig betydning for langtidsmottakere i kommunene med de laveste og høyeste satsene, sammenlignet med mottakere i de kommuner som følger statens veiledende sats for enslige. I den sistnevnte gruppen har ytelser fra folketrygden, eksempelvis rehabiliterings- og attføringspenger, en noe større økonomisk betydning for gjennomsnittshusholdningen.

Tabell 4.5. Inntektsregnskap for enslige langtidsmottakere av sosialhjelp. Gjennomsnittlig beløp og andel av samlet inntekt. 2005. Kroner

	Enslige langtidsmottakere i							
	I alt		Kommuner med lave satser		Kommuner med like satser		Kommuner med høye satser	
	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt	Gjennomsnitt	Andel av samlet inntekt
Yrkesinntekter	5 500	4	4 400	3	5 900	4	5 800	4
+ Kapitalinntekter	200	0	200	0	100	0	400	0
+ Overføringer	128 700	96	127 100	97	129 300	96	129 000	95
Skattepliktige overføringer	24 900	19	21 900	17	28 600	21	22 800	17
<i>Av dette:</i>								
Ytelser fra folketrygden	22 700	17	20 400	16	25 400	19	21 100	16
<i>Av dette:</i>								
Alderspensjon	1 200	1	1 000	1	1 100	1	1 500	1
Uførepensjon	7 700	6	6 200	5	8 900	7	7 200	5
Rehabilitering og attføring	12 500	9	12 100	9	13 900	10	11 200	8
Dagpenger ved arbeidsledighet	1 100	1	900	1	1 200	1	900	1
Skattefrie overføringer	103 700	77	105 200	80	100 700	74	106 200	79
<i>Av dette:</i>								
Bostøtte	7 500	6	8 100	6	7 100	5	7 500	6
Sosialhjelp	95 000	71	95 800	73	92 200	68	97 600	72
= Samlet inntekt	134 400	100	131 600	100	135 300	100	135 200	100
- Sum utlignet skatt og negative overføringer	4 500	3	3 800	3	5 000	4	4 300	3
= Inntekt etter skatt	129 900	97	127 800	97	130 300	96	130 800	97
Antall husholdninger	6 796		1 593		2 792		2 411	
Gjennomsnittlig husholdningsstørrelse	1,0		1,0		1,0		1,0	

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Tabell 4.6. Inntektsregnskap for enslige langtidsmottakere av sosialhjelp. Andel som mottar ulike inntekter. 2005. Prosent

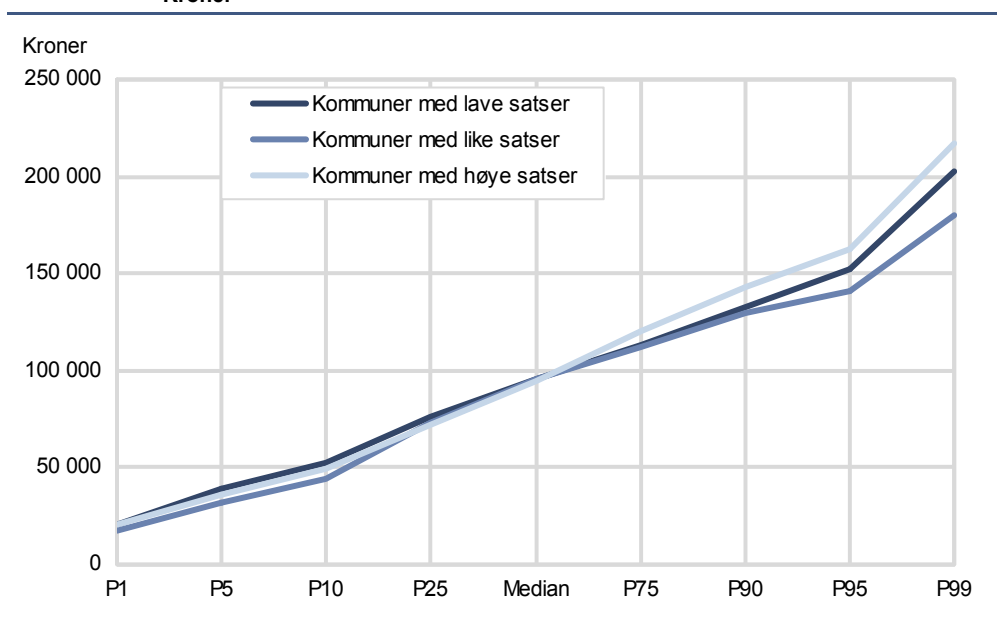
	I alt	Enslige langtidsmottakere i		
		Kommuner med lave satser	Kommuner med like satser	Kommuner med høye satser
Yrkesinntekter	17	15	20	15
+ Kapitalinntekter	60	58	61	60
+ Overføringer	100	100	100	100
Skattepliktige overføringer	31	29	34	30
<i>Av dette:</i>				
Ytelser fra folketrygden	27	26	29	26
<i>Av dette:</i>				
Alderspensjon	4	4	3	4
Uførepensjon	7	6	7	7
Rehabilitering og attføring	16	15	17	15
Dagpenger ved arbeidsledighet	3	2	3	2
Skattefrie overføringer	100	100	100	100
<i>Av dette:</i>				
Bostøtte	35	40	35	32
Sosialhjelp	100	100	100	100
= Samlet inntekt	100	100	100	100
- Sum utlignet skatt og negative overføringer	27	24	31	24
= Inntekt etter skatt	100	100	100	100
Antall husholdninger	6 796	1 593	2 792	2 411

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Fordeling av sosialhjelp

Figur 4.2 viser fordelingen av sosialhjelp blant enslige langtidsmottakere. Tallene viser at grenseverdiene for utbetalt sosialhjelp avviker relativt lite fra hverandre i nedre halvdel av fordelingen, når man sammenligner sosialhjelpsmottakerne i kommunene med de laveste og høyeste sosialhjelpssatsene. For enslige langtidsmottakere i kommunene som følger eller ligger tett på statens veiledende satser, er utbetalingene noe lavere. Medianen for utbetalt sosialhjelp i løpet av 2005 er nesten lik for alle tre grupper i figuren – rundt 95 000 kroner. I øvre halvdel av fordelingen blir derimot forskjellene mer tydelige. Enslige langtidsmottakere i kommunene med høyest satser, mottar mest i sosialhjelp. Grenseverdien i nest siste desil (90 prosent) utgjør henholdsvis 142 700 kroner blant disse mottakerne sammenlignet med 132 600 kroner blant de enslige langtidsmottakerne i kommunene med de laveste satsene for enslige. I øvre halvdel av fordelingen er det gjennomgående sosialhjelpsmottakerne i kommunene som følger statens satser som har minst utbetalt i sosialhjelp.

Figur 4.2. Fordeling av sosialhjelp blant langtidsmottakere. Enslige. Grenseverdier. 2005. Kroner

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Tabell 4.7. Andel enslige langtidsmottakere etter inntekt etter skatt. 2005. Prosent

	I alt	Enslige langtidsmottakere i		
		Kommuner med lave satser	Kommuner med like satser	Kommuner med høye satser
Inntekt etter skatt				
I alt	100	100	100	100
Under 100 000 kr	25	27	23	27
100 000 - 124 999 kr	29	29	31	26
125 000 - 149 999 kr	21	21	22	21
150 000 - 174 999 kr	12	11	12	12
175 000 - 199 999 kr	6	5	6	7
200 000 - 299 999 kr	6	6	7	6
300 000 kr og høyere	1	1	1	1
Antall husholdninger	6 796	1 593	2 792	2 411

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Enslige langtidsmottakere etter inntektstrinn

Forskjellene i fordelingen av utbetalt sosialhjelp reflekteres ikke i samme grad i hvordan de enslige langtidsmottakerne fordeler seg etter trinn for inntekt etter skatt. Vi har tidligere vært inne på hvordan innslaget av tilleggsinntekter varierer mellom gruppene av sosialhjelpsmottakere. Dette viser seg også i tabell 4.7. I kommunene som følger statens veiledende satser, er andelen med en inntekt etter skatt under 100 000 kroner på 23 prosent. I kommunene med de laveste og høyeste satsene er

andelen med en så lav inntekt på 27 prosent. Mer enn syv av ti enslige langtidsmottakere fra kommuner med sosialhjelpssatser lik statens veiledende, har en inntekt etter skatt på mellom 100 000 og 200 000 kroner. Drøyt seks av ti enslige langtidsmottakere har tilsvarende inntekter i kommunene med de laveste og de høyeste sosialhjelpssatsene. På de høyeste inntektstrinnene i tabell 4.7, 200 000 kroner og høyere, er de prosentvise andelene nesten like. Men til tross for lavere utbetalt sosialhjelp (figur 4.2), bidrar innslaget av tilleggsinntekter til at enslige langtidsmottakere i kommuner som følger statens veiledende satser gjennomgående har en høyere inntekt etter skatt.

4.3.2. Par uten barn som er langtidsmottakere av sosialhjelp

Kommunenes oppgitte sosialhjelpssats for par er den andre satsen som er blitt benyttet til å kategorisere kommunene. Blant denne gruppen langtidsmottakere av sosialhjelp finner vi større forskjeller enn blant de enslige langtidsmottakerne. Dette henger sammen med at to personer i langt større grad kan bidra til husholdningen med ulike typer inntekter.

Høyest gjennomsnittsinntekt blant par i kommuner som følger veiledende sats

Blant par som er langtidsmottakere av sosialhjelp i 2005, finner vi den høyeste gjennomsnittsinntekten i de kommunene som følger statens veiledende satser. Inntekt etter skatt utgjorde nesten 219 000 kroner for disse parene (se tabell 4.8). Det er 3 og 2 prosent høyere enn gjennomsnittsinntekten hos par som mottar sosialhjelp i kommuner med henholdsvis lavere og høyere satser.

En årsak til inntektsforskjellen er mottatt sosialhjelp som ligger høyest blant parene i kommunene som følger statens sats. Gjennomsnittlig mottok de 520 parene i disse kommunene 119 200 kroner i sosialhjelp. Kommunene med de laveste satsene betalte også ut lavest med sosialhjelp. Par i disse kommunene som mottok sosialhjelp gjennom hele året fikk i gjennomsnitt utbetalt 110 200 kroner. Sosialhjelp er gjennomgående den viktigste inntektskilden for parene uavhengig av hvilken stønadssats bostedskommunen har vedtatt. Sosialhjelpen utgjør om lag halvparten av husholdningens samlede inntekter, men har altså en langt mindre inntektsmessig betydning sammenlignet med de enslige langtidsmottakerne der sosialhjelpen i gjennomsnitt utgjorde om lag 70 prosent av inntekten.

Yrkesinntekt viktig inntektskilde

Vi har tidligere vært inne på at yrkesinntekt har en svært liten inntektsmessig betydning for enslige langtidsmottakere av sosialhjelp. Blant par som mottar sosialhjelp er derimot dette en viktig inntektskilde. Inntekt av eget arbeid er mest vanlig blant parene i kommuner med lave sosialhjelpssatser, og blant parene i kommuner som følger statens veiledende satser (se tabell 4.9). I disse to kategoriene kommuner hadde mer enn hvert tredje par som mottok sosialhjelp gjennom hele 2005, lønnsinntekt og/eller næringsinntekt. Størst betydning har yrkesinntekt blant par i kommuner med de laveste satsene med drøyt 50 000 kroner i gjennomsnitt – 22 prosent av den samlede inntekten til husholdningen. Blant par med langtidsmottak av sosialhjelp i kommunene med de høyeste sosialhjelpssatsene, har yrkesinntekten en langt mindre inntektsmessig betydning. For disse parene utgjorde inntekt av eget arbeid i gjennomsnitt 37 000 kroner, eller 16 prosent av den samlede inntekten.

At yrkestilknytningen blant parene som mottok sosialhjelp gjennom hele 2005, er langt sterkere enn blant enslige langtidsmottakere samme år, kommer også til syne i tallene for dagpenger ved arbeidsledighet. En større andel blant parene mottar dagpenger sammenlignet med de enslige. Uavhengig av stønadsnivået på den kommunale sosialhjelpen, mottar 7-8 prosent av parene med sosialhjelp også dagpenger, sammenlignet med 2-3 prosent blant de enslige langtidsmottakerne.

Skattepliktige overføringer

Innledningsvis i dette kapitlet viste vi at i de kommunene som har de høyeste satsene for sosialhjelp, er det en noe høyere andel eldre blant langtidsmottakerne. Dette viser seg også ved at hver fjerde parhusholdning med sosialhjelp mottar alderspensjon i disse kommunene, sammenlignet med for eksempel 22 prosent i

kommunene som har de laveste satsene. I kommunene med de høyeste stønadsnivåene til par, finner vi også en høy andel som går på rehabilitering- og attføring. Nesten hvert femte par mottar denne ytelsen fra folketrygden i tillegg til sosialhjelp.

Vanlig med bostøtte Bostøtte er langt mer utbredt blant parene som er langtidsmottakere av sosialhjelp sammenlignet med enslige langtidsmottakere. Uansett stønadsnivå i kommunen mottar over halvparten av parene bostøtte. I kommunene med de høyeste sosialhjelpssatsene er andelen med denne stønaden høyest med 58 prosent. For disse sosialhjelpsmottakerne har også bostøtten gjennomsnittlig størst betydning for husholdningens økonomi med 15 500 kroner i gjennomsnitt, eller 7 prosent av husholdningens samlede inntekt.

Hvis vi oppsummerer så langt så viser tallene at langtidsmottakere av sosialhjelp blant parhusholdninger, har høyest gjennomsnittlig inntektsnivå i de kommuner som følger statens veiledende satser. En årsak til dette er sosialhjelp som ligger høyest blant disse parene. Men en vel så viktig forklaring er inntekt av eget arbeid som ligger langt høyere enn hos par i kommuner med de høyeste stønadssatsene. Yrkesinntekt er allikevel mest vanlig blant parene i kommuner med lave sosialhjelpssatser der denne inntekten utgjør over 20 prosent av husholdningens samlede inntekter. Sosialhjelp er gjennomgående viktigste inntektskilde for parene, og bidrar med halvparten av husholdets inntekter, men sammenlignet med enslige langtidsmottakere har stønaden en relativt mindre inntektsmessig betydning. Til gjengjeld er bostøtte langt mer utbredt blant parene som er langtidsmottakere av sosialhjelp sammenlignet med enslige langtidsmottakere.

Tabell 4.8. Inntektsregnskap for langtidsmottakere blant par uten barn. Gjennomsnittlig beløp og andel av samlet inntekt. 2005. Kroner

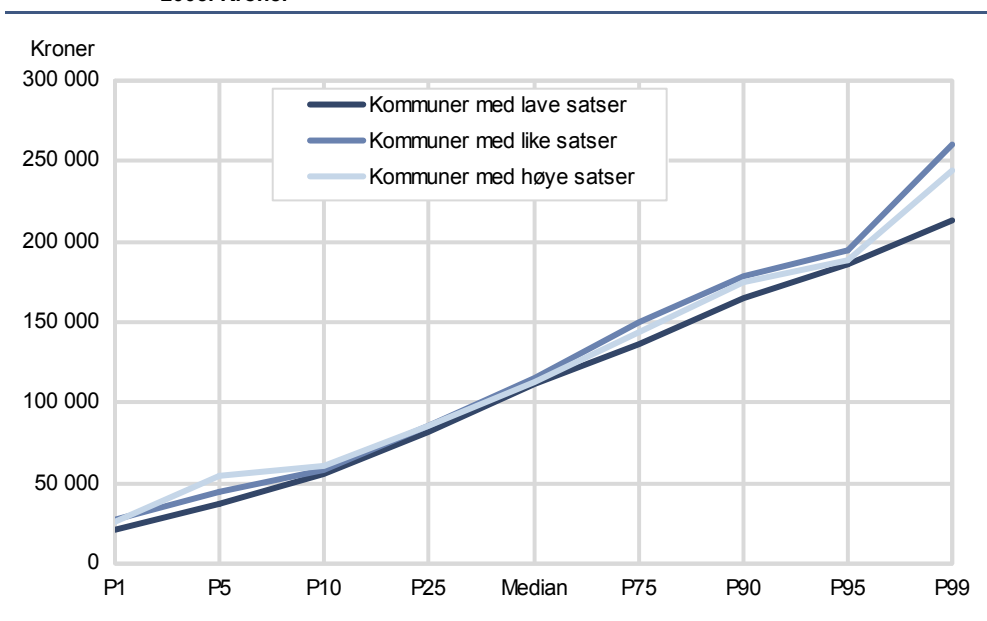
	Langtidsmottakere blant par uten barn i							
	I alt		Kommuner med lave satser		Kommuner med like satser		Kommuner med høye satser ¹	
	Gjennom- snitt	Andel av samlet inntekt	Gjennom- snitt	Andel av samlet inntekt	Gjennom- snitt	Andel av samlet inntekt	Gjennom- snitt	Andel av samlet inntekt
Yrkesinntekter	46 300	20	50 200	22	47 600	20	36 700	16
+ Kapitalinntekter	300	0	600	0	200	0	300	0
+ Overføringer	186 800	80	179 800	78	188 700	80	192 200	84
Skattepliktige overføringer	53 200	23	52 900	23	52 000	22	56 700	25
<i>Av dette:</i>								
Ytelser fra folketrygden	45 900	20	46 800	20	44 000	19	49 500	22
<i>Av dette:</i>								
Alderspensjon	7 300	3	6 900	3	7 300	3	8 000	3
Uførepensjon	17 100	7	18 800	8	15 700	7	18 300	8
Rehabilitering og attføring	17 600	8	15 800	7	18 100	8	18 600	8
Dagpenger ved arbeidsledighet	4 700	2	4 300	2	5 400	2	3 400	1
Skattefrie overføringer	133 600	57	126 900	55	136 600	58	135 400	59
<i>Av dette:</i>								
Bostøtte	14 500	6	13 400	6	14 800	6	15 500	7
Sosialhjelp	116 100	50	110 200	48	119 200	50	116 700	51
= Samlet inntekt	233 500	100	230 600	100	236 400	100	229 200	100
- Sum utlignet skatt og negative overføringer	17 300	7	18 500	8	17 600	7	14 700	6
= Inntekt etter skatt	216 100	93	212 100	92	218 800	93	214 500	94
Antall husholdninger	981		278		520		183	
Gjennomsnittlig husholdningsstørrelse	2,0		2,0		2,0		2,0	

¹ En husholdning med høye kapitalinntekter er fjernet fra datagrunnlaget.
Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Tabell 4.9. Inntektsregnskap for langtidsmottakere blant par uten barn. Andel som mottar ulike inntekter. 2005. Prosent

	I alt	Langtidsmottakere blant par uten barn i		
		Kommuner med lave satser	Kommuner med like satser	Kommuner med høye satser
Yrkesinntekter	34	36	35	29
+ Kapitalinntekter	86	89	86	85
+ Overføringer	100	100	100	100
Skattepliktige overføringer	60	57	60	66
Av dette:				
Ytelser fra folketrygden	53	50	53	57
Av dette:				
Alderspensjon	22	22	21	25
Uførepensjon	16	17	16	15
Rehabilitering og attføring	18	15	18	19
Dagpenger ved arbeidsledighet	8	7	8	7
Skattefrie overføringer	100	100	100	100
Av dette:				
Bostøtte	53	52	53	58
Sosialhjelp	100	100	100	100
= Samlet inntekt	100	100	100	100
- Sum utlignet skatt og negative overføringer	43	44	43	42
= Inntekt etter skatt	100	100	100	100
Antall husholdninger	982	278	520	184

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Figur 4.3. Fordeling av sosialhjelp blant langtidsmottakere. Par uten barn. Grenseverdier. 2005. Kroner

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Fordeling av sosialhjelp

Figur 4.3 viser hvordan sosialhjelp fordeler seg blant par som er langtidsmottakere i 2005. Hvis vi kun sammenligner langtidsmottakere i kommuner med lave og høye satser, viser figuren et godt samsvar mellom utbetalt beløp og kommunalt stønadsnivå. Grenseverdien til første desil (10 prosent) viser at par i kommuner med de høyeste satsene mottok drøyt 61 000 kroner, mens parene i kommunene med de laveste satsene mottok drøyt 55 000 kroner. Grenseverdien til siste desil (90 prosent) viser at det ble utbetalt om lag 10 000 kroner mer til parene med de høyeste kommunale stønadene sammenlignet med parene i kommunene med lavest

nivå på satsene til par. Fra midt i fordelingen og oppover er det allikevel parene i kommunene som følger statens sats som har de høyeste utbetalingene av sosialhjelp.

Par med langtidsmottak av sosialhjelp etter inntektstrinn

Langtidsmottakerne blant par i kommuner med de laveste sosialhjelpssatsene, er klart overrepresentert på det laveste inntektstrinnet i tabell 4.10. Hvert femte par blant disse stønadsmottakerne hadde en inntekt etter skatt som lå under 150 000 kroner, sammenlignet med henholdsvis 13 og 17 prosent i kommunene med like eller høye satser. På de neste inntektstrinnene, er sosialhjelpsmottakerne i disse to sistnevnte kommunekategoriene, i flertall. På det aller øverste inntektstrinnet, 300 000 kroner og høyere, finner vi derimot igjen høyest andel blant parene i kommuner med de laveste satsene. Tabellen viser med andre ord at langtidsmottakerne i kommunene med det laveste stønadsnivået, er overrepresentert både i bunnen og toppen av inntektsfordelingen sammenlignet med langtidsmottakere i kommuner med like eller høyere satser enn statens veiledende.

Tabell 4.10. Andel langtidsmottakere etter husholdningens inntekt etter skatt. Par uten barn. 2005. Prosent

	I alt	Par uten barn - langtidsmottakere i		
		Kommuner med lave satser	Kommuner med like satser	Kommuner med høye satser
Inntekt etter skatt				
I alt	100	100	100	100
Under 150 000 kr	16	21	13	17
150 000 - 199 999 kr	37	37	38	38
200 000 - 249 999 kr	20	16	22	20
250 000 - 299 999 kr	12	10	13	13
300 000 kr og høyere	14	16	14	13
Antall husholdninger	982	278	520	184

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

4.3.3. Par med barn som er langtidsmottakere av sosialhjelp

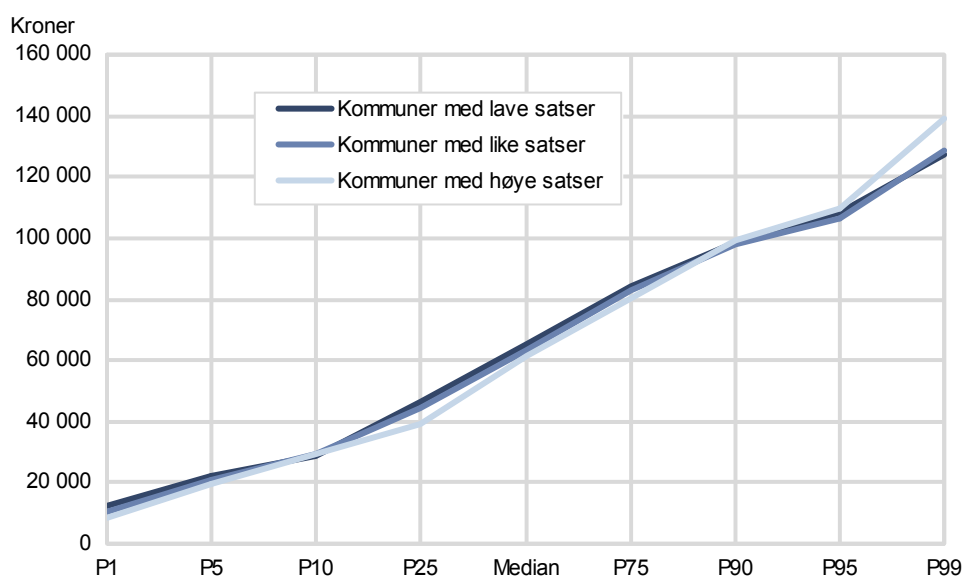
Selv om den klart største gruppen av langtidsmottakere av sosialhjelp er aleneboende, er det også barnefamilier i gruppen. I 2005 var det vel 1 600 par med barn, der yngste barn er under 18 år, blant langtidsmottakerne av sosialhjelp (se tabell 4.11). Inntektene til denne gruppen er som forventet svært lave. Gjennomsnittlig inntekt etter skatt per forbruksenhet var for eksempel på kun 145 100 kroner i 2005. Dette var knapt høyere enn det beløpet som tilsvarte EUs lavinntektsgrense dette året (139 000 kroner). I gjennomsnitt består disse husholdningene av 4,9 personer. Siden tilsvarende husholdningsstørrelse blant par med barn i befolkningen bare er på 4,0 personer, tyder dette på at det i gjennomsnitt er svært mange barn i sosialhjelpshusholdningene.

Tabell 4.11 viser at inntektsnivået til par med barn som mottar sosialhjelp, varierer relativt lite mellom kommuner med ulike stønadssatser. Klassifiseringen av kommunenes stønadssatser er for øvrig de samme som er benyttet for par uten barn. Paradoksal nok, er det par med barn bosatt i kommuner med de laveste satsene som mottar mest i sosialhjelp, mens tilsvarende husholdninger bosatt i kommuner med de mest sjenerøse satsene mottar minst. Vi ser for eksempel at mens barnefamiliene i kommuner med lave satser mottok 3 prosent mer i sosialhjelp (per forbruksenhet) enn gjennomsnittet for alle kommunene, mottok barnefamiliene i kommuner med høy sats 3 prosent mindre i sosialhjelp enn det som var gjennomsnittet for alle. Dette kan tyde på at det hovedsakelig ligger individuelle årsaker bak variasjoner i sosialhjelp innen husholdningene? Det relativt høye beløpet i sosialhjelp som barnefamiliene i kommuner med lav sats tross alt mottar, er videre med på å gi disse familiene en gjennomsnittlig inntekt etter skatt som er noe høyere enn det en finner i både barnefamilier bosatt i kommuner med høyere satser enn de veiledende, og satser lik de statlige veiledende.

Tabell 4.11. Diverse inntekter per forbruksenhet (EU-skala). Par med barn i alderen 0-17 år. 2005. Kroner og prosent

	Par med barn 0-17 år - sosialhjelpsmottakere i			
	I alt	Prosentvis andel		
		Kommuner med lave satser	Kommuner med like satser	Kommuner med høye satser
Gjennomsnitt per forbruksenhet				
Yrkesinntekt	33 000	103	92	116
Samlede overføringer	120 100	101	101	97
herav sosialhjelp	63 500	103	100	97
Samlet inntekt	155 000	103	98	100
Inntekt etter skatt	145 100	103	99	99
Gjennomsnittlig antall personer i husholdningen				
	4,9	4,9	5,0	4,8
Antall husholdninger				
	1 643	441	865	337

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Figur 4.4. Fordeling av sosialhjelp per forbruksenhet (EU-skala). Par med barn 0-17 år. Grenseverdier. 2005. Kroner

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Fordeling av sosialhjelp

Figur 4.4 bekrefter at par med barn bosatt i kommunene med de minst sjenerøse sosialhjelpssatsene likevel er de som jevnt over mottar mest i sosialhjelp. Dersom vi sorterer sosialhjelpen (per forbruksenhet) etter størrelse, ser vi at for eksempel medianen for mottatt sosialhjelp var om lag 4 000 kroner høyere for barnefamiliene bosatt i kommuner med lave satser, enn for tilsvarende husholdninger i kommuner med høye satser. Det er kun for de som mottar svært mye i sosialhjelp, det vil si de 5 eller 10 prosentene som mottar mest i sosialhjelp, at barnefamiliene i kommuner med høy sats mottar mer enn barnefamilier i kommuner med lav sats.

I tabell 4.12 ser vi avslutningsvis på hvordan barnefamiliene plasserer seg i ulike intervaller for både sosialhjelp og inntekt etter skatt per forbruksenhet.

Når det gjelder sosialhjelp er det igjen barnefamilier i kommuner med lave satser som utmerker seg ved at de i mindre grad enn de andre barnefamiliene, er å finne i de laveste intervallene. Bare om lag 29 prosent av disse barnefamiliene mottok for eksempel mindre enn 50 000 kroner i sosialhjelp per forbruksenhet i 2005. Til sammenligning var dette tilfelle for henholdsvis 34 og 38 prosent av barnefamiliene i kommuner med satser tilsvarende de veiledende retningslinjene og kommuner med høye satser.

Det at par med barn i kommunene med de laveste satsene likevel mottar relativt mye i sosialhjelp, medvirker til at disse husholdningene ikke skiller seg nevneverdig ut i fra andre barnefamilier som er langtidsmottakere, når det gjelder fordelingen av inntekt etter skatt. Det er i stedet par med barn bosatt i kommuner med høye sosialhjelpssatser som utmerker seg ved at mange har lave inntekter. Det framgår for eksempel av tabellen at 44 prosent av barnefamiliene i kommuner med høye satser har en inntekt etter skatt per forbruksenhet under 125 000 kroner. Dette var tilfelle for om lag 36 – 37 prosent av barnefamiliene i kommuner enten med lave satser, eller med satser tilsvarende de veiledende satsene for sosialhjelp. På den annen side er det også en overvekt av barnefamilier i kommuner med høye satser i de høyeste inntektsintervallene, for eksempel med inntekt etter skatt per forbruksenhet over 200 000 kroner. Forklaringen er trolig at noen av disse familiene har relativt høye yrkesinntekter, jf. tabell 4.11.

En kan dermed konkludere med at for par med barn under 18 år som er langtidsmottakere av sosialhjelp, er det ikke noen åpenbar sammenheng mellom sosialhjelpssatsene i kommunen en bor i, og verken det beløpet en mottar i sosialhjelp eller den faktiske økonomiske levestandarden husholdningen har. Det bør imidlertid nevnes at den valgte metoden for å kategorisere kommunene, ikke tar hensyn til hvilken tilleggssats kommunen yter for barn i ulike aldersgrupper.

Tabell 4.12. Andel par med barn 0-17 år etter sosialhjelp og inntekt etter skatt per forbruksenhet (EU-skala). 2005. Prosent

	Par med barn 0-17 år - sosialhjelpsmottakere i			
	I alt	Kommuner med lave satser	Kommuner med like satser	Kommuner med høye satser
Sosialhjelp per forbruksenhet				
I alt	100	100	100	100
Under 25 000 kr	7	7	7	7
25 000 - 49 999 kr	26	22	27	31
50 000 - 74 999 kr	33	34	32	32
75 000 - 99 999 kr	25	27	25	20
100 000 kr og høyere	9	10	8	10
Inntekt etter skatt per forbruksenhet				
I alt	100	100	100	100
Under 100 000 kr	11	10	10	12
100 000 - 124 999 kr	28	26	27	32
125 000 - 149 999 kr	28	29	29	24
150 000 - 174 999 kr	15	17	16	12
175 000 - 199 999 kr	9	11	9	7
200 000 kr og høyere	10	8	10	12
Antall husholdninger	1 643	441	865	337

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

4.3.4. Enslige forsørgere som er langtidsmottakere av sosialhjelp

Det er i 2005 om lag 1 000 enslige forsørgershusholdninger med yngste barn under 18 år som er langtidsmottakere av sosialhjelp (se tabell 4.13). Gjennomsnittlig inntekt etter skatt per forbruksenhet for gruppen var om lag 156 000 kroner, det vil si et noe høyere inntektsnivå enn det vi fant blant par med barn (145 000 kroner). På samme måte som for par med barn, er enslige forsørgere med sosialhjelp kjennetegnet av å ha store husholdninger. Mens gjennomsnittlig husholdningsstørrelse for enslige forsørgere i befolkningen ligger på 2,6 personer i 2005, er tilsvarende husholdningsstørrelse 2,9 for enslige forsørgere som er langtidsmottakere. Dette indikerer igjen at store barnefamilier har en større sannsynlighet for å ha økonomiske problemer, enn små.

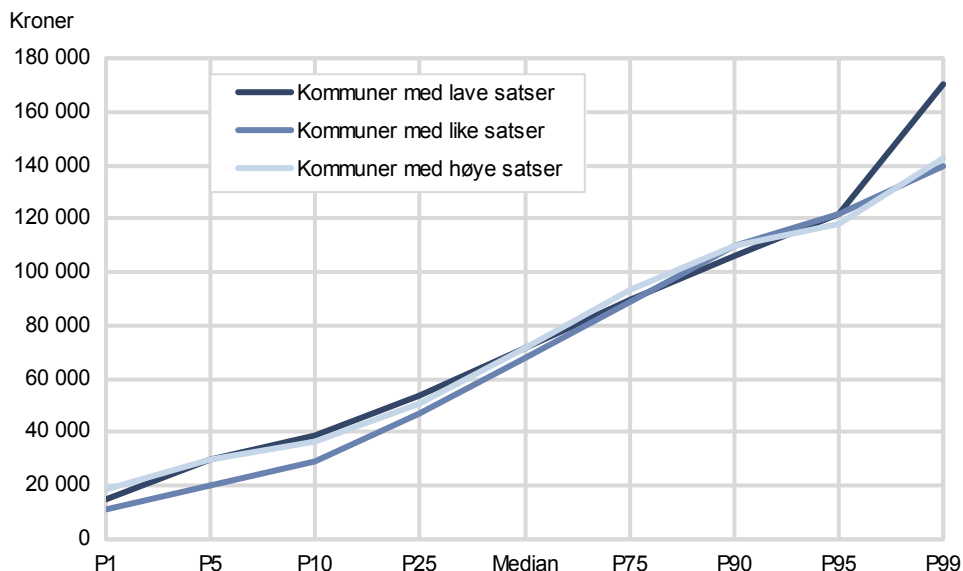
Det er relativt små forskjeller i inntektssammensetningen til enslige forsørgere i de ulike kommunene og inntektsnivået for både samlet inntekt og inntekt etter skatt varierer relativt lite. I klassifiseringen av kommunene er det for øvrig benyttet samme inndeling som for enslige uten barn. Både samlet inntekt og inntekt etter skatt er likevel noe høyere blant enslige forsørgere bosatt i kommuner som følger de veiledende satsene, enn for tilsvarende gruppe bosatt i kommuner med henholdsvis lavere og høyere sosialhjelpssatser. Forklaringen ser ut til å være at enslige forsørgere bosatt i kommuner med satser lik de veiledende, har en høyere yrkesinntekt. I 2005 lå nivået på yrkesinntektene til disse enslige forsørgerne 19 prosent over gjennomsnittet for alle enslige forsørgere som var langtidsmottakere av sosialhjelp.

Tabell 4.13. Diverse inntekter per forbruksenhet (EU-skala). Enslig forsørger med barn i alderen 0-17 år. 2005. Kroner og prosent

	Enslig forsørger med barn 0-17 år - sosialhjelpsmottakere i			
	I alt	Prosentvis andel		
		Kommuner med lave satser	Kommuner med like satser	Kommuner med høye satser
Gjennomsnitt per forbruksenhet				
Yrkesinntekt	14 100	104	119	75
Samlede overføringer	145 800	98	100	101
herav sosialhjelp	72 200	101	99	101
Samlet inntekt	160 100	98	102	99
Inntekt etter skatt	155 800	98	101	99
Gjennomsnittlig antall personer i husholdningen	2,9	3,0	2,9	2,8
Antall husholdninger	1 009	189	455	365

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Figur 4.5. Fordeling av sosialhjelp per forbruksenhet (EU-skala). Enslig forsørger med barn i alderen 0-17 år. Grenseverdier. 2005. Kroner

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Fordeling av sosialhjelp

I figur 4.5 ser vi nærmere på hvordan sosialhjelpen fordeler seg blant mottakerne. Ut i fra figuren synes det som at kommunene med de laveste satsene likevel er mer "sjenerøs" enn de andre kommunene når det gjelder sosialhjelp til enslige forsørgere. Dette gjelder først og fremst for de som mottar minst i sosialhjelp. Vi ser for eksempel at grenseverdien for de 25 prosent av de enslige forsørgerne som mottok minst sosialhjelp (P25) var nesten 54 000 kroner for de bosatt i kommuner med lave satser, mot 51 000 og 47 000 kroner i kommuner med henholdsvis høye satser og satser som følger statens veiledende. Forskjellen utjevner seg imidlertid

med stigende beløp. For P75 (grenseverdien som gjør at en akkurat tilhører fire-delen som får mest sosialhjelp) er det for eksempel enslige forsørgere i kommuner med høye satser som mottar mest. Enda høyere i fordelingen er bildet mer sammensatt. Det synes likevel som at de enslige forsørgerne som mottar aller mest i sosialhjelp, får mest i de kommunene som har de laveste sosialhjelpssatsene.

På tross av at kommuner med lave sosialhjelpssatser oftere yter større beløp i sosialhjelp til de nederst i fordelingen, forhindrer dette likevel ikke at det er en overrepresentasjon av enslige forsørgere med svært lave inntekter nettopp i disse kommunene. I tabell 4.14 ser vi igjen på hvordan enslige forsørgere plasserer seg etter ulike intervaller for både sosialhjelp og inntekt etter skatt. For eksempel har drøyt 7 prosent av enslige forsørgere bosatt i kommuner med de laveste satsene, en inntekt etter skatt per forbruksenhet under 100 000 kroner. Tilsvarende andel i de andre kommunene er til sammenligning mellom 2-5 prosent.

Tabellen bekrefter ellers det som ble vist i tabell 4.13, dvs. at det er enslige forsørgere bosatt i de kommunene som følger de statlige veiledende satsene som har høyest inntekt. Sammenlignet med enslige forsørgere bosatt i andre kommuner, er disse overrepresentert blant dem med høye inntekter. Blant annet har om lag 27 prosent en inntekt etter skatt per forbruksenhet høyere enn 175 000 kroner i 2005. Dette var tilfelle for mellom 22 og 23 prosent for de enslige forsørgerne bosatt i kommuner med henholdsvis høyere og lavere sosialhjelpssatser.

Tabell 4.14. Andel enslige forsørgere med barn i alderen 0-17 år etter sosialhjelp og inntekt etter skatt per forbruksenhet (EU-skala). 2005. Prosent

	Enslig forsørger med barn 0-17 år - sosialhjelpsmottakere i			
	I alt	Kommuner med lave satser	Kommuner med like satser	Kommuner med høye satser
Sosialhjelp per forbruksenhet				
I alt	100	100	100	100
Under 25 000 kr	5	3	7	2
25 000 - 49 999 kr	21	19	21	22
50 000 - 74 999 kr	31	31	32	30
75 000 - 99 999 kr	27	32	25	28
100 000 kr og høyere	16	15	15	19
Inntekt etter skatt per forbruksenhet				
I alt	100	100	100	100
Under 100 000 kr	4	7	5	2
100 000 - 124 999 kr	17	17	18	15
125 000 - 149 999 kr	28	26	27	29
150 000 - 174 999 kr	27	26	23	32
175 000 - 199 999 kr	14	12	14	15
200 000 kr og høyere	11	11	13	7
Antall husholdninger	1 009	189	455	365

Kilde: Inntektsstatistikk for husholdninger og KOSTRA. Statistisk sentralbyrå.

Vedlegg A

Tabeller

Tabell A1. Kategorisering av kommuner etter prosentvis avvik for sosialhjelpssats for enslige. 2005

	Kommunens innrapporterte stønadsatts for enslige i KOSTRA ¹	Statens veiledende stønadsatts for enslige	Prosentvis avvik fra veiledende sats	
KOMMUNER MED LAVE SATSER				
1721	Verdal	3 000	4 140	-27,54
1941	Skjervøy	3 120	4 140	-24,64
0226	Sørum	3 247	4 140	-21,57
1516	Ulstein	3 312	4 140	-20,00
1014	Vennesla	3 350	4 140	-19,08
1913	Skånland	3 500	4 140	-15,46
0227	Fet	3 575	4 140	-13,65
0111	Hvaler	3 600	4 140	-13,04
1002	Mandal	3 600	4 140	-13,04
1502	Molde	3 672	4 140	-11,30
1503	Kristiansund	3 672	4 140	-11,30
0427	Elverum	3 680	4 140	-11,11
0137	Våler	3 719	4 140	-10,17
1106	Haugesund	3 740	4 140	-9,66
1718	Leksvik	3 780	4 140	-8,70
1504	Ålesund	3 798	4 140	-8,26
1004	Flekkefjord	3 800	4 140	-8,21
1815	Vega	3 819	4 140	-7,75
0228	Rælingen	3 843	4 140	-7,17
0415	Løten	3 880	4 140	-6,28
0612	Hole	3 880	4 140	-6,28
0625	Nedre Eiker	3 880	4 140	-6,28
0702	Holmestrand	3 880	4 140	-6,28
0827	Hjartdal	3 880	4 140	-6,28
1029	Lindesnes	3 880	4 140	-6,28
1146	Tysvær	3 880	4 140	-6,28
1260	Radøy	3 880	4 140	-6,28
1529	Skodje	3 880	4 140	-6,28
1638	Orkdal	3 880	4 140	-6,28
1702	Steinkjer	3 880	4 140	-6,28
1856	Røst	3 880	4 140	-6,28
1866	Hadsel	3 880	4 140	-6,28
1871	Andøy	3 880	4 140	-6,28
2012	Alta	3 880	4 140	-6,28
2015	Hasvik	3 890	4 140	-6,04
0231	Skedsmo	3 902	4 140	-5,75
0106	Fredrikstad	3 950	4 140	-4,59
1636	Meldal	3 961	4 140	-4,32
1751	Nærøy	3 961	4 140	-4,32
1630	Åfjord	3 990	4 140	-3,62
0101	Halden	4 000	4 140	-3,38
0105	Sarpsborg	4 000	4 140	-3,38
0125	Eidsberg	4 000	4 140	-3,38
0236	Nes	4 000	4 140	-3,38
0237	Eidsvoll	4 000	4 140	-3,38
0417	Stange	4 000	4 140	-3,38
0502	Gjøvik	4 000	4 140	-3,38
0516	Nord-Fron	4 000	4 140	-3,38
0521	Øyer	4 000	4 140	-3,38
0534	Gran	4 000	4 140	-3,38
0538	Nordre Land	4 000	4 140	-3,38
0720	Stokke	4 000	4 140	-3,38
0914	Tvedestrand	4 000	4 140	-3,38
1021	Marnardal	4 000	4 140	-3,38
1037	Kvinesdal	4 000	4 140	-3,38
1416	Høyanger	4 000	4 140	-3,38
1514	Sande	4 000	4 140	-3,38
1566	Surnadal	4 000	4 140	-3,38

		Kommunens innrapporterte stønadsatts for enslige i KOSTRA ¹	Statens veiledende stønadsatts for enslige	Prosentvis avvik fra veiledende sats
1601	Trondheim	4 000	4 140	-3,38
1653	Melhus	4 000	4 140	-3,38
1703	Namsos	4 000	4 140	-3,38
1839	Beiarn	4 000	4 140	-3,38
1853	Evenes	4 000	4 140	-3,38
1860	Vestvågøy	4 000	4 140	-3,38
1933	Balsfjord	4 000	4 140	-3,38
1936	Karlsøy	4 000	4 140	-3,38
1942	Nordreisa	4 000	4 140	-3,38
2025	Deatnu Tana	4 000	4 140	-3,38
1001	Kristiansand	4 000	4 140	-3,38

KOMMUNER MED LIKE SATSER

0136	Rygge	4 040	4 140	-2,42
0833	Tokke	4 040	4 140	-2,42
0834	Vinje	4 040	4 140	-2,42
1711	Meråker	4 045	4 140	-2,29
1017	Songdalen	4 068	4 140	-1,74
1246	Fjell	4 068	4 140	-1,74
1742	Grong	4 100	4 140	-0,97
1818	Herøy	4 100	4 140	-0,97
1228	Odda	4 115	4 140	-0,60
1640	Røros	4 125	4 140	-0,36
0104	Moss	4 136	4 140	-0,10
0229	Enebakk	4 140	4 140	0,00
0121	Rømskog	4 140	4 140	0,00
0128	Rakkestad	4 140	4 140	0,00
0135	Råde	4 140	4 140	0,00
0138	Hobøl	4 140	4 140	0,00
0214	Ås	4 140	4 140	0,00
0215	Frogn	4 140	4 140	0,00
0216	Nesodden	4 140	4 140	0,00
0217	Oppegård	4 140	4 140	0,00
0219	Bærum	4 140	4 140	0,00
0220	Asker	4 140	4 140	0,00
0233	Nittedal	4 140	4 140	0,00
0235	Ullensaker	4 140	4 140	0,00
0238	Nannestad	4 140	4 140	0,00
0239	Hurdal	4 140	4 140	0,00
0402	Kongsvinger	4 140	4 140	0,00
0403	Hamar	4 140	4 140	0,00
0412	Ringsaker	4 140	4 140	0,00
0418	Nord-Odal	4 140	4 140	0,00
0419	Sør-Odal	4 140	4 140	0,00
0420	Eidskog	4 140	4 140	0,00
0423	Grue	4 140	4 140	0,00
0425	Åsnes	4 140	4 140	0,00
0428	Trysil	4 140	4 140	0,00
0429	Åmot	4 140	4 140	0,00
0430	Stor-Elvdal	4 140	4 140	0,00
0432	Rendalen	4 140	4 140	0,00
0434	Engerdal	4 140	4 140	0,00
0436	Tolga	4 140	4 140	0,00
0438	Alvdal	4 140	4 140	0,00
0439	Folldal	4 140	4 140	0,00
0520	Ringebu	4 140	4 140	0,00
0522	Gausdal	4 140	4 140	0,00
0528	Østre Toten	4 140	4 140	0,00
0529	Vestre Toten	4 140	4 140	0,00
0532	Jevnaker	4 140	4 140	0,00
0533	Lunner	4 140	4 140	0,00
0536	Søndre Land	4 140	4 140	0,00
0540	Sør-Aurdal	4 140	4 140	0,00
0541	Etnedal	4 140	4 140	0,00
0542	Nord-Aurdal	4 140	4 140	0,00

		Kommunens innrapporterte stønadssats for enslige i KOSTRA ¹	Statens veiledende stønadssats for enslige	Prosentvis avvik fra veiledende sats
0543	Vestre Slidre	4 140	4 140	0,00
0602	Drammen	4 140	4 140	0,00
0604	Kongsberg	4 140	4 140	0,00
0605	Ringerike	4 140	4 140	0,00
0616	Nes	4 140	4 140	0,00
0617	Gol	4 140	4 140	0,00
0619	Ål	4 140	4 140	0,00
0620	Hol	4 140	4 140	0,00
0621	Sigdal	4 140	4 140	0,00
0623	Modum	4 140	4 140	0,00
0624	Øvre Eiker	4 140	4 140	0,00
0626	Lier	4 140	4 140	0,00
0628	Hurum	4 140	4 140	0,00
0633	Nore Og Uvdal	4 140	4 140	0,00
0701	Horten	4 140	4 140	0,00
0709	Larvik	4 140	4 140	0,00
0711	Svelvik	4 140	4 140	0,00
0714	Hof	4 140	4 140	0,00
0716	Re	4 140	4 140	0,00
0722	Nøtterøy	4 140	4 140	0,00
0728	Lardal	4 140	4 140	0,00
0805	Porsgrunn	4 140	4 140	0,00
0806	Skien	4 140	4 140	0,00
0807	Notodden	4 140	4 140	0,00
0811	Siljan	4 140	4 140	0,00
0814	Bamble	4 140	4 140	0,00
0815	Kragerø	4 140	4 140	0,00
0817	Drangedal	4 140	4 140	0,00
0819	Nome	4 140	4 140	0,00
0821	Bø	4 140	4 140	0,00
0822	Sauherad	4 140	4 140	0,00
0826	Tinn	4 140	4 140	0,00
0828	Seljord	4 140	4 140	0,00
0901	Risør	4 140	4 140	0,00
0904	Grimstad	4 140	4 140	0,00
0906	Arendal	4 140	4 140	0,00
0911	Gjerstad	4 140	4 140	0,00
0912	Vegårshei	4 140	4 140	0,00
0919	Froland	4 140	4 140	0,00
0937	Evje Og Hornnes	4 140	4 140	0,00
0938	Bygland	4 140	4 140	0,00
1003	Farsund	4 140	4 140	0,00
1018	Søgne	4 140	4 140	0,00
1026	Åseral	4 140	4 140	0,00
1027	Audnedal	4 140	4 140	0,00
1032	Lyngdal	4 140	4 140	0,00
1046	Sirdal	4 140	4 140	0,00
1119	Hå	4 140	4 140	0,00
1127	Randaberg	4 140	4 140	0,00
1130	Strand	4 140	4 140	0,00
1135	Sauda	4 140	4 140	0,00
1144	Kvitsøy	4 140	4 140	0,00
1149	Karmøy	4 140	4 140	0,00
1159	Ølen	4 140	4 140	0,00
1211	Etne	4 140	4 140	0,00
1216	Sveio	4 140	4 140	0,00
1234	Granvin	4 140	4 140	0,00
1238	Kvam	4 140	4 140	0,00
1243	Os	4 140	4 140	0,00
1244	Austevoll	4 140	4 140	0,00
1245	Sund	4 140	4 140	0,00
1247	Askøy	4 140	4 140	0,00
1253	Osterøy	4 140	4 140	0,00
1256	Meland	4 140	4 140	0,00
1259	Øygarden	4 140	4 140	0,00
1263	Lindås	4 140	4 140	0,00
1265	Fedje	4 140	4 140	0,00

		Kommunens innrapporterte stønadssats for enslige i KOSTRA ¹	Statens veiledende stønadssats for enslige	Prosentvis avvik fra veiledende sats
1401	Flora	4 140	4 140	0,00
1413	Hyllestad	4 140	4 140	0,00
1417	Vik	4 140	4 140	0,00
1432	Førde	4 140	4 140	0,00
1438	Bremanger	4 140	4 140	0,00
1439	Vågsøy	4 140	4 140	0,00
1443	Eid	4 140	4 140	0,00
1444	Hornindal	4 140	4 140	0,00
1445	Gloppen	4 140	4 140	0,00
1511	Vanylven	4 140	4 140	0,00
1515	Herøy	4 140	4 140	0,00
1524	Norrdal	4 140	4 140	0,00
1526	Stordal	4 140	4 140	0,00
1531	Sula	4 140	4 140	0,00
1532	Giske	4 140	4 140	0,00
1534	Haram	4 140	4 140	0,00
1547	Aukra	4 140	4 140	0,00
1548	Fræna	4 140	4 140	0,00
1554	Averøy	4 140	4 140	0,00
1569	Aure	4 140	4 140	0,00
1572	Tustna	4 140	4 140	0,00
1612	Hemne	4 140	4 140	0,00
1613	Snillfjord	4 140	4 140	0,00
1621	Ørland	4 140	4 140	0,00
1624	Rissa	4 140	4 140	0,00
1657	Skaun	4 140	4 140	0,00
1662	Klæbu	4 140	4 140	0,00
1665	Tydal	4 140	4 140	0,00
1717	Frosta	4 140	4 140	0,00
1729	Inderøy	4 140	4 140	0,00
1736	Snåsa	4 140	4 140	0,00
1804	Bodø	4 140	4 140	0,00
1812	Sømna	4 140	4 140	0,00
1822	Leirfjord	4 140	4 140	0,00
1824	Vefsn	4 140	4 140	0,00
1825	Grane	4 140	4 140	0,00
1832	Hemnes	4 140	4 140	0,00
1833	Rana	4 140	4 140	0,00
1834	Lurøy	4 140	4 140	0,00
1836	Rødøy	4 140	4 140	0,00
1837	Meløy	4 140	4 140	0,00
1848	Steigen	4 140	4 140	0,00
1849	Hamarøy	4 140	4 140	0,00
1851	Lødingen	4 140	4 140	0,00
1852	Tjeldsund	4 140	4 140	0,00
1865	Vågan	4 140	4 140	0,00
1868	Øksnes	4 140	4 140	0,00
1902	Tromsø	4 140	4 140	0,00
1922	Bardu	4 140	4 140	0,00
1923	Salangen	4 140	4 140	0,00
1924	Målselv	4 140	4 140	0,00
1925	Sørreisa	4 140	4 140	0,00
1927	Tranøy	4 140	4 140	0,00
1931	Lenvik	4 140	4 140	0,00
1939	Storfjord	4 140	4 140	0,00
1940	Gaivuotna Kåfjord	4 140	4 140	0,00
1943	Kvænangen	4 140	4 140	0,00
2014	Loppa	4 140	4 140	0,00
2022	Lebesby	4 140	4 140	0,00
2023	Gamvik	4 140	4 140	0,00
2024	Berlevåg	4 140	4 140	0,00
2027	Unjarga Nesseby	4 140	4 140	0,00
1124	Sola	4 140	4 140	0,00
0441	Os	4 140	4 140	0,00
1429	Fjaler	4 150	4 140	0,24
1519	Volda	4 150	4 140	0,24
1520	Ørsta	4 150	4 140	0,24

		Kommunens innrapporterte stønadsatts for enslige i KOSTRA ¹	Statens veiledende stønadsatts for enslige	Prosentvis avvik fra veiledende sats
1805	Narvik	4 150	4 140	0,24
0211	Vestby	4 160	4 140	0,48
1870	Sortland	4 182	4 140	1,01
1103	Stavanger	4 186	4 140	1,11
0230	Lørenskog	4 200	4 140	1,45
0234	Gjerdrum	4 200	4 140	1,45
1034	Hægebostad	4 200	4 140	1,45
1102	Sandnes	4 200	4 140	1,45
1719	Levanger	4 200	4 140	1,45
1901	Harstad	4 200	4 140	1,45
0221	Aurskog-Høland	4 210	4 140	1,69
0426	Våler	4 210	4 140	1,69
1251	Vaksdal	4 210	4 140	1,69
1850	Tysfjord	4 210	4 140	1,69
1523	Ørskog	4 250	4 140	2,66
0118	Åremark	4 254	4 140	2,75
0119	Marker	4 254	4 140	2,75
0122	Trøgstad	4 254	4 140	2,75
0123	Spydeberg	4 254	4 140	2,75
0124	Askim	4 254	4 140	2,75
0127	Skiptvet	4 254	4 140	2,75

KOMMUNER MED HØYE SATSER

0519	Sør-Fron	4 270	4 140	3,14
0627	Røyken	4 270	4 140	3,14
0706	Sandefjord	4 270	4 140	3,14
0713	Sande	4 270	4 140	3,14
0926	Lillesand	4 270	4 140	3,14
0940	Valle	4 270	4 140	3,14
1233	Ulvik	4 270	4 140	3,14
1517	Hareid	4 270	4 140	3,14
1528	Sykkylven	4 270	4 140	3,14
1539	Rauma	4 270	4 140	3,14
1543	Neset	4 270	4 140	3,14
1620	Frøya	4 270	4 140	3,14
1928	Torsken	4 270	4 140	3,14
1938	Lyngen	4 270	4 140	3,14
1634	Oppdal	4 295	4 140	3,74
1827	Dønna	4 300	4 140	3,86
1911	Kvæfjord	4 300	4 140	3,86
1222	Fitjar	4 305	4 140	3,99
1421	Aurland	4 330	4 140	4,59
1648	Midtre Gauldal	4 333	4 140	4,66
0437	Tynset	4 335	4 140	4,71
0704	Tønsberg	4 335	4 140	4,71
1111	Sokndal	4 335	4 140	4,71
1227	Jondal	4 335	4 140	4,71
1235	Voss	4 335	4 140	4,71
2030	Sør-Varanger	4 335	4 140	4,71
1838	Gildeskål	4 337	4 140	4,76
1219	Bømlo	4 340	4 140	4,83
1551	Eide	4 348	4 140	5,02
1142	Rennesøy	4 374	4 140	5,65
1545	Midsund	4 392	4 140	6,09
1428	Askvoll	4 395	4 140	6,16
1224	Kvinnherad	4 400	4 140	6,28
2020	Porsanger	4 400	4 140	6,28
1411	Gulen	4 416	4 140	6,67
1744	Overhalla	4 430	4 140	7,00
1221	Stord	4 435	4 140	7,13
0301	Oslo	4 450	4 140	7,49
0511	Dovre	4 500	4 140	8,70
0512	Lesja	4 500	4 140	8,70
0513	Skjåk	4 500	4 140	8,70
0514	Lom	4 500	4 140	8,70

	Kommunens innrapporterte stønadssats for enslige i KOSTRA ¹	Statens veiledende stønadssats for enslige	Prosentvis avvik fra veiledende sats
0515 Vågå	4 500	4 140	8,70
0517 Sel	4 500	4 140	8,70
1449 Stryn	4 500	4 140	8,70
1738 Lierne	4 500	4 140	8,70
2028 Båtsfjord	4 500	4 140	8,70
1627 Bjugn	4 510	4 140	8,94
1557 Gjemnes	4 533	4 140	9,49
2017 Kvalsund	4 554	4 140	10,00
1820 Alstahaug	4 560	4 140	10,14
1431 Jølster	4 561	4 140	10,17
1841 Fauske	4 590	4 140	10,87
2002 Vardø	4 600	4 140	11,11
1441 Selje	4 605	4 140	11,23
0213 Ski	4 615	4 140	11,47
1101 Eigersund	4 631	4 140	11,86
0501 Lillehammer	4 669	4 140	12,78
1201 Bergen	4 679	4 140	13,02
2018 Måsøy	4 690	4 140	13,29
1418 Balestrand	4 692	4 140	13,33
2019 Nordkapp	4 692	4 140	13,33
1420 Sogndal	4 694	4 140	13,38
1112 Lund	4 768	4 140	15,17
1114 Bjerkreim	4 768	4 140	15,17
1725 Namdalseid	4 771	4 140	15,24
1120 Klepp	4 790	4 140	15,70
1121 Time	4 790	4 140	15,70
1122 Gjesdal	4 790	4 140	15,70
1714 Stjørdal	4 800	4 140	15,94
1426 Luster	4 800	4 140	15,94
1663 Malvik	4 800	4 140	15,94
1813 Brønnøy	4 800	4 140	15,94
1845 Sørfold	4 900	4 140	18,36
1749 Flatanger	4 912	4 140	18,65
1857 Værøy	4 920	4 140	18,84
1134 Suldal	4 970	4 140	20,05
1840 Saltdal	4 984	4 140	20,39
1133 Hjelmeland	5 000	4 140	20,77
1419 Leikanger	5 000	4 140	20,77
1563 Sunndal	5 043	4 140	21,81
0928 Birkenes	5 055	4 140	22,10
1422 Lærdal	5 085	4 140	22,83
1635 Rennebu	5 085	4 140	22,83
1424 Årdal	5 250	4 140	26,81
1266 Masfjorden	5 262	4 140	27,10
2004 Hammerfest	5 396	4 140	30,34
1556 Frei	5 710	4 140	37,92
1826 Hattfjelldal	5 710	4 140	37,92
2021 Karasjok	5 763	4 140	39,20
2003 Vadsø	8 600	4 140	107,73

¹ Noen satser er revidert på grunn av feilrapportering i KOSTRA. Disse er merket med annen farge.

Kilde: KOSTRA. Statistisk sentralbyrå

Tabell A2. Kategorisering av kommuner etter prosentvis avvik for sosialhjelpssats for par. 2005

	Kommunens innrapporterte stønadssats for par i KOSTRA ¹	Statens veiledende stønadssats for par	Prosentvis avvik fra veiledende sats
KOMMUNER MED LAVE SATSER			
0226 Sørumsund	4 258	6 880	-38,11
1502 Molde	4 852	6 880	-29,48
1504 Ålesund	4 982	6 880	-27,59
1751 Nærøy	5 187	6 880	-24,61
1017 Songdalen	5 202	6 880	-24,39
1913 Skånland	5 260	6 880	-23,55
1941 Skjervøy	5 286	6 880	-23,17
0227 Fet	5 390	6 880	-21,66
1702 Steinkjer	5 450	6 880	-20,78
1551 Eide	5 477	6 880	-20,39
1503 Kristiansund	5 508	6 880	-19,94
0427 Elverum	5 530	6 880	-19,62
1516 Ulstein	5 599	6 880	-18,62
1545 Midsund	5 617	6 880	-18,36
1014 Vennesla	5 750	6 880	-16,42
1744 Overhalla	5 750	6 880	-16,42
1106 Haugesund	5 773	6 880	-16,09
1557 Gjemnes	5 797	6 880	-15,74
0137 Våler	5 830	6 880	-15,26
0426 Våler	5 832	6 880	-15,23
1815 Vega	5 856	6 880	-14,88
1441 Selje	5 889	6 880	-14,40
0231 Skedsmo	5 980	6 880	-13,08
0415 Løten	6 000	6 880	-12,79
0419 Sør-Odal	6 000	6 880	-12,79
1719 Levanger	6 000	6 880	-12,79
1721 Verdal	6 000	6 880	-12,79
1114 Bjerkreim	6 098	6 880	-11,37
1725 Namdalseid	6 102	6 880	-11,31
2019 Nordkapp	6 144	6 880	-10,70
1428 Askvoll	6 152	6 880	-10,58
0111 Hvaler	6 200	6 880	-9,88
0211 Vestby	6 238	6 880	-9,33
1749	6 281	6 880	-8,71
1004 Flekkefjord	6 327	6 880	-8,04
1251 Vaksdal	6 340	6 880	-7,85
0437 Tynset	6 364	6 880	-7,50
0228 Rælingen	6 390	6 880	-7,12
1002 Mandal	6 400	6 880	-6,98
1653 Melhus	6 400	6 880	-6,98
2020 Porsanger	6 400	6 880	-6,98
0118 Aremark	6 460	6 880	-6,10
0127 Skiptvet	6 460	6 880	-6,10
0234 Gjerdrum	6 460	6 880	-6,10
0521 Øyer	6 460	6 880	-6,10
0612 Hole	6 460	6 880	-6,10
0625 Nedre Eiker	6 460	6 880	-6,10
0702 Holmestrand	6 460	6 880	-6,10
0827 Hjartdal	6 460	6 880	-6,10
1029 Lindesnes	6 460	6 880	-6,10
1146 Tysvær	6 460	6 880	-6,10
1222 Fitjar	6 460	6 880	-6,10
1260 Radøy	6 460	6 880	-6,10
1421 Aurland	6 460	6 880	-6,10
1429 Fjaler	6 460	6 880	-6,10
1529 Skodje	6 460	6 880	-6,10
1634 Oppdal	6 460	6 880	-6,10
1636 Meldal	6 460	6 880	-6,10
1638 Orkdal	6 460	6 880	-6,10
1856 Røst	6 460	6 880	-6,10
1866 Hadsel	6 460	6 880	-6,10
1871 Andøy	6 460	6 880	-6,10

		Kommunens innrapporterte stønadssats for par i KOSTRA ¹	Statens veiledende stønadssats for par	Prosentvis avvik fra veiledende sats
2012	Alta	6 460	6 880	-6,10
1418	Balestrand	6 460	6 880	-6,10
0517	Sel	6 500	6 880	-5,52
0105	Sarpsborg	6 500	6 880	-5,52
0511	Dovre	6 500	6 880	-5,52
0512	Lesja	6 500	6 880	-5,52
0513	Skjåk	6 500	6 880	-5,52
0514	Lom	6 500	6 880	-5,52
0515	Vågå	6 500	6 880	-5,52
1227	Jondal	6 500	6 880	-5,52
0533	Lunner	6 502	6 880	-5,49
1635	Rennebu	6 502	6 880	-5,49
0516	Nord-Fron	6 600	6 880	-4,07
0534	Gran	6 600	6 880	-4,07
1566	Surnadal	6 600	6 880	-4,07
0928	Birkenes	6 605	6 880	-4,00
1235	Voss	6 648	6 880	-3,37
1640	Røros	6 648	6 880	-3,37
1601	Trondheim	6 650	6 880	-3,34
1221	Stord	6 655	6 880	-3,27
1839	Beiarn	6 660	6 880	-3,20
1001	Kristiansand	6 660	6 880	-3,20
0101	Halden	6 660	6 880	-3,20
0122	Trøgstad	6 660	6 880	-3,20
0125	Eidsberg	6 660	6 880	-3,20
0236	Nes	6 660	6 880	-3,20
0237	Eidsvoll	6 660	6 880	-3,20
0417	Stange	6 660	6 880	-3,20
0502	Gjøvik	6 660	6 880	-3,20
0522	Gausdal	6 660	6 880	-3,20
0538	Nordre Land	6 660	6 880	-3,20
0720	Stokke	6 660	6 880	-3,20
0914	Tvedestrand	6 660	6 880	-3,20
1021	Marnardal	6 660	6 880	-3,20
1037	Kvinesdal	6 660	6 880	-3,20
1102	Sandnes	6 660	6 880	-3,20
1514	Sande	6 660	6 880	-3,20
1519	Volda	6 660	6 880	-3,20
1520	Ørsta	6 660	6 880	-3,20
1554	Averøy	6 660	6 880	-3,20
1703	Namsos	6 660	6 880	-3,20
1711	Meråker	6 660	6 880	-3,20
1827	Dønna	6 660	6 880	-3,20
1853	Evenes	6 660	6 880	-3,20
1860	Vestvågøy	6 660	6 880	-3,20
1933	Balsfjord	6 660	6 880	-3,20
1936	Karlsøy	6 660	6 880	-3,20
1942	Nordreisa	6 660	6 880	-3,20

KOMMUNER MED LIKE SATSER

0136	Rygge	6 680	6 880	-2,91
1246	Fjell	6 695	6 880	-2,69
0704	Tønsberg	6 700	6 880	-2,62
1420	Sogndal	6 763	6 880	-1,70
0911	Gjerstad	6 800	6 880	-1,16
1742	Grong	6 800	6 880	-1,16
1818	Herøy	6 800	6 880	-1,16
1228	Odda	6 854	6 880	-0,38
1850	Tysfjord	6 868	6 880	-0,17
1870	Sortland	6 880	6 880	0,00
1159	Ølen	6 880	6 880	0,00
1432	Førde	6 880	6 880	0,00
0119	Marker	6 880	6 880	0,00
0121	Rømskog	6 880	6 880	0,00
0123	Spydeberg	6 880	6 880	0,00

	Kommunens innrapporterte stønadsatts for par i KOSTRA ¹	Statens veiledende stønadsatts for par	Prosentvis avvik fra veiledende sats	
0124	Askim	6 880	6 880	0,00
0128	Rakkestad	6 880	6 880	0,00
0135	Råde	6 880	6 880	0,00
0138	Hobøl	6 880	6 880	0,00
0214	Ås	6 880	6 880	0,00
0215	Frogn	6 880	6 880	0,00
0216	Nesodden	6 880	6 880	0,00
0217	Oppegård	6 880	6 880	0,00
0219	Bærum	6 880	6 880	0,00
0220	Asker	6 880	6 880	0,00
0221	Aurskog-Høland	6 880	6 880	0,00
0229	Enebakk	6 880	6 880	0,00
0233	Nittedal	6 880	6 880	0,00
0235	Ullensaker	6 880	6 880	0,00
0238	Nannestad	6 880	6 880	0,00
0239	Hurdal	6 880	6 880	0,00
0402	Kongsvinger	6 880	6 880	0,00
0403	Hamar	6 880	6 880	0,00
0412	Ringsaker	6 880	6 880	0,00
0418	Nord-Odal	6 880	6 880	0,00
0420	Eidskog	6 880	6 880	0,00
0423	Grue	6 880	6 880	0,00
0425	Åsnes	6 880	6 880	0,00
0428	Trysil	6 880	6 880	0,00
0429	Åmot	6 880	6 880	0,00
0430	Stor-Elvdal	6 880	6 880	0,00
0432	Rendalen	6 880	6 880	0,00
0434	Engerdal	6 880	6 880	0,00
0436	Tolga	6 880	6 880	0,00
0438	Alvdal	6 880	6 880	0,00
0439	Folldal	6 880	6 880	0,00
0520	Ringebu	6 880	6 880	0,00
0528	Østre Toten	6 880	6 880	0,00
0529	Vestre Toten	6 880	6 880	0,00
0532	Jevnaker	6 880	6 880	0,00
0536	Søndre Land	6 880	6 880	0,00
0540	Sør-Aurdal	6 880	6 880	0,00
0541	Etnedal	6 880	6 880	0,00
0542	Nord-Aurdal	6 880	6 880	0,00
0543	Vestre Slidre	6 880	6 880	0,00
0602	Drammen	6 880	6 880	0,00
0604	Kongsberg	6 880	6 880	0,00
0605	Ringerike	6 880	6 880	0,00
0616	Nes	6 880	6 880	0,00
0617	Gol	6 880	6 880	0,00
0619	Ål	6 880	6 880	0,00
0620	Hol	6 880	6 880	0,00
0621	Sigdal	6 880	6 880	0,00
0623	Modum	6 880	6 880	0,00
0624	Øvre Eiker	6 880	6 880	0,00
0626	Lier	6 880	6 880	0,00
0628	Hurum	6 880	6 880	0,00
0633	Nore Og Uvdal	6 880	6 880	0,00
0701	Horten	6 880	6 880	0,00
0709	Larvik	6 880	6 880	0,00
0711	Svelvik	6 880	6 880	0,00
0714	Hof	6 880	6 880	0,00
0716	Re	6 880	6 880	0,00
0722	Nøtterøy	6 880	6 880	0,00
0728	Lardal	6 880	6 880	0,00
0805	Porsgrunn	6 880	6 880	0,00
0807	Notodden	6 880	6 880	0,00
0811	Siljan	6 880	6 880	0,00
0814	Bamble	6 880	6 880	0,00
0815	Kragerø	6 880	6 880	0,00
0817	Drangedal	6 880	6 880	0,00
0819	Nome	6 880	6 880	0,00

	Kommunens innrapporterte stønadsatts for par i KOSTRA ¹	Statens veiledende stønadsatts for par	Prosentvis avvik fra veiledende sats
0821 Bø	6 880	6 880	0,00
0822 Sauherad	6 880	6 880	0,00
0826 Tinn	6 880	6 880	0,00
0828 Seljord	6 880	6 880	0,00
0901 Risør	6 880	6 880	0,00
0904 Grimstad	6 880	6 880	0,00
0906 Arendal	6 880	6 880	0,00
0912 Vegårshei	6 880	6 880	0,00
0919 Froland	6 880	6 880	0,00
0937 Evje Og Hornnes	6 880	6 880	0,00
0938 Bygland	6 880	6 880	0,00
1003 Farsund	6 880	6 880	0,00
1018 Søgne	6 880	6 880	0,00
1026 Åseral	6 880	6 880	0,00
1027 Audnedal	6 880	6 880	0,00
1032 Lyngdal	6 880	6 880	0,00
1034 Hægebostad	6 880	6 880	0,00
1046 Sirdal	6 880	6 880	0,00
1111 Sokndal	6 880	6 880	0,00
1119 Hå	6 880	6 880	0,00
1124 Sola	6 880	6 880	0,00
1127 Randaberg	6 880	6 880	0,00
1130 Strand	6 880	6 880	0,00
1135 Sauda	6 880	6 880	0,00
1142 Rennesøy	6 880	6 880	0,00
1144 Kvitsøy	6 880	6 880	0,00
1149 Karmøy	6 880	6 880	0,00
1211 Etne	6 880	6 880	0,00
1216 Sveio	6 880	6 880	0,00
1224 Kvinnherad	6 880	6 880	0,00
1238 Kvam	6 880	6 880	0,00
1243 Os	6 880	6 880	0,00
1244 Austevoll	6 880	6 880	0,00
1245 Sund	6 880	6 880	0,00
1247 Askøy	6 880	6 880	0,00
1253 Osterøy	6 880	6 880	0,00
1256 Meland	6 880	6 880	0,00
1259 Øygarden	6 880	6 880	0,00
1263 Lindås	6 880	6 880	0,00
1265 Fedje	6 880	6 880	0,00
1401 Flora	6 880	6 880	0,00
1413 Hyllestad	6 880	6 880	0,00
1417 Vik	6 880	6 880	0,00
1438 Bremanger	6 880	6 880	0,00
1439 Vågsøy	6 880	6 880	0,00
1443 Eid	6 880	6 880	0,00
1444 Hornindal	6 880	6 880	0,00
1445 Gloppen	6 880	6 880	0,00
1449 Stryn	6 880	6 880	0,00
1511 Vanylven	6 880	6 880	0,00
1515 Herøy	6 880	6 880	0,00
1524 Norddal	6 880	6 880	0,00
1526 Stordal	6 880	6 880	0,00
1531 Sula	6 880	6 880	0,00
1532 Giske	6 880	6 880	0,00
1534 Haram	6 880	6 880	0,00
1547 Aukra	6 880	6 880	0,00
1548 Fræna	6 880	6 880	0,00
1569 Aure	6 880	6 880	0,00
1572 Tustna	6 880	6 880	0,00
1612 Hemne	6 880	6 880	0,00
1613 Snillfjord	6 880	6 880	0,00
1621 Ørland	6 880	6 880	0,00
1624 Rissa	6 880	6 880	0,00
1657 Skaun	6 880	6 880	0,00
1662 Klæbu	6 880	6 880	0,00
1665 Tydal	6 880	6 880	0,00

	Kommunens innrapporterte stønadssats for par i KOSTRA ¹	Statens veiledende stønadssats for par	Prosentvis avvik fra veiledende sats	
1717	Frosta	6 880	6 880	0,00
1729	Inderøy	6 880	6 880	0,00
1736	Snåsa	6 880	6 880	0,00
1738	Lierne	6 880	6 880	0,00
1804	Bodø	6 880	6 880	0,00
1812	Sømna	6 880	6 880	0,00
1822	Leirfjord	6 880	6 880	0,00
1824	Vefsn	6 880	6 880	0,00
1825	Grane	6 880	6 880	0,00
1832	Hemnes	6 880	6 880	0,00
1833	Rana	6 880	6 880	0,00
1834	Lurøy	6 880	6 880	0,00
1836	Rødøy	6 880	6 880	0,00
1837	Meløy	6 880	6 880	0,00
1838	Gildeskål	6 880	6 880	0,00
1845	Sørfold	6 880	6 880	0,00
1848	Steigen	6 880	6 880	0,00
1849	Hamarøy	6 880	6 880	0,00
1851	Lødingen	6 880	6 880	0,00
1852	Tjeldsund	6 880	6 880	0,00
1865	Vågan	6 880	6 880	0,00
1868	Øksnes	6 880	6 880	0,00
1902	Tromsø	6 880	6 880	0,00
1911	Kvæfjord	6 880	6 880	0,00
1922	Bardu	6 880	6 880	0,00
1923	Salangen	6 880	6 880	0,00
1924	Målselv	6 880	6 880	0,00
1925	Sørreisa	6 880	6 880	0,00
1927	Tranøy	6 880	6 880	0,00
1931	Lenvik	6 880	6 880	0,00
1939	Storfjord	6 880	6 880	0,00
1940	Gaivuotna Kåfjord	6 880	6 880	0,00
1943	Kvænangen	6 880	6 880	0,00
2014	Loppa	6 880	6 880	0,00
2022	Lebesby	6 880	6 880	0,00
2023	Gamvik	6 880	6 880	0,00
2024	Berlevåg	6 880	6 880	0,00
2027	Unjarga Nesseby	6 880	6 880	0,00
0441	Os	6 880	6 880	0,00
0104	Moss	6 886	6 880	0,09
0106	Fredrikstad	6 958	6 880	1,13
0301	Oslo	6 980	6 880	1,45
2015	Hasvik	6 980	6 880	1,45
1416	Høyanger	7 000	6 880	1,74
1523	Ørskog	7 000	6 880	1,74
0501	Lillehammer	7 004	6 880	1,80
1805	Narvik	7 004	6 880	1,80
1112	Lund	7 035	6 880	2,25
1424	Årdal	7 040	6 880	2,33
1714	Stjørdal	7 050	6 880	2,47
1627	Bjugn	7 062	6 880	2,65

KOMMUNER MED HØYE SATSER

0519	Sør-Fron	7 100	6 880	3,20
0627	Røyken	7 100	6 880	3,20
0713	Sande	7 100	6 880	3,20
0926	Lillesand	7 100	6 880	3,20
0940	Valle	7 100	6 880	3,20
1233	Ulvik	7 100	6 880	3,20
1517	Hareid	7 100	6 880	3,20
1528	Sykkylven	7 100	6 880	3,20
1539	Rauma	7 100	6 880	3,20
1543	Neset	7 100	6 880	3,20
1620	Frøya	7 100	6 880	3,20
1928	Torsken	7 100	6 880	3,20

	Kommunens innrapporterte stønadssats for par i KOSTRA ¹	Statens veiledende stønadssats for par	Prosentvis avvik fra veiledende sats
1938 Lyngen	7 100	6 880	3,20
0706 Sandefjord	7 140	6 880	3,78
1103 Stavanger	7 174	6 880	4,27
1121 Time	7 185	6 880	4,43
1120 Klepp	7 200	6 880	4,65
1101 Eigersund	7 212	6 880	4,83
1648 Midtre Gauldal	7 218	6 880	4,91
0833 Tøkke	7 220	6 880	4,94
0834 Vinje	7 220	6 880	4,94
1234 Granvin	7 240	6 880	5,23
0806 Skien	7 260	6 880	5,52
1219 Bømlo	7 280	6 880	5,81
2025 Deatnu Tana	7 341	6 880	6,70
2030 Sør-Varanger	7 341	6 880	6,70
1201 Bergen	7 353	6 880	6,88
1122 Gjesdal	7 400	6 880	7,56
1426 Luster	7 400	6 880	7,56
1411 Gulen	7 465	6 880	8,50
1841 Fauske	7 470	6 880	8,58
0230 Lørenskog	7 559	6 880	9,87
1718 Leksvik	7 560	6 880	9,88
1563 Sunndal	7 564	6 880	9,94
1630 Åfjord	7 565	6 880	9,96
2017 Kvalsund	7 568	6 880	10,00
1820 Alstahaug	7 577	6 880	10,13
2028 Båtsfjord	7 590	6 880	10,32
1901 Harstad	7 600	6 880	10,47
1419 Leikanger	7 627	6 880	10,86
2002 Vardø	7 660	6 880	11,34
1431 Jølster	7 846	6 880	14,04
1663 Malvik	7 860	6 880	14,24
1133 Hjelmeland	7 880	6 880	14,53
2018 Måsøy	7 930	6 880	15,26
0213 Ski	7 940	6 880	15,41
1840 Saltdal	8 019	6 880	16,56
1134 Suldal	8 040	6 880	16,86
1556 Frei	8 159	6 880	18,59
1813 Brønnøy	8 281	6 880	20,36
1857 Værøy	8 410	6 880	22,24
1826 Hattfjelldal	8 425	6 880	22,46
1422 Lærdal	8 753	6 880	27,22
2004 Hammerfest	8 987	6 880	30,63
1266 Masfjorden	9 057	6 880	31,64
2021 Karasjøk	9 919	6 880	44,17
2003 Vadsø	12 900	6 880	87,50

¹ Noen satser er revidert på grunn av feilrapportering i KOSTRA. Disse er merket med annen farge.

Kilde: KOSTRA. Statistisk sentralbyrå

Referanser

Brandtzæg, B. A., Flermoen, S., Lunder, T.E., Løyland, K., Møller, G., Sannes, J. (2006): Fastsetting av satser, utmåling av økonomisk sosialhjelp og vilkårsbruk i sosialtjenesten, *Rapport nr 232*, Telemarksforskning-Bø.

Dahl, G. A. W. Enes, J. Epland, T. Jørgensen, og C. Trewin (2006): Langtidsmottakere av økonomisk sosialhjelp, *Rapport nr 2006/13*, Statistisk sentralbyrå.

Dahl, G. A. W. Enes, J. Epland, T. Jørgensen, og C. Trewin (2006): Langtidsmottakere av sosialhjelp, *Økonomiske analyser 3*, 2006, Statistisk sentralbyrå.

Stortingsmelding nr. 9 (2006-07): Arbeid, velferd og inkludering. Arbeids og inkluderingsdepartementet.

Figurregister

4.1.	Fordeling av sosialhjelp blant langtidsmottakere ¹ . Grenseverdier. 2005. Kroner.....	24
4.2.	Fordeling av sosialhjelp blant langtidsmottakere. Enslige. Grenseverdier. 2005. Kroner.....	27
4.3.	Fordeling av sosialhjelp blant langtidsmottakere. Par uten barn. Grenseverdier. 2005. Kroner.....	30
4.4.	Fordeling av sosialhjelp per forbruksenhet (EU-skala). Par med barn i alderen 0-17 år. Grenseverdier. 2005. Kroner.....	32
4.5.	Fordeling av sosialhjelp per forbruksenhet (EU-skala). Enslig forsørger med barn i alderen 0-17 år. Grenseverdier. 2005. Kroner.....	34

Tabellregister

2.1.	Sosialhjelpssatser for enslige. Gjennomsnitt og median. Kroner. 2005.....	10
2.2.	Sosialhjelpssatser for par. Gjennomsnitt og median. Kroner. 2005.....	10
3.1.	Langtidsmottakere av sosialhjelp etter ulike (sosio)demografiske kjennetegn. 2005. Prosent.....	13
3.2.	Inntektsregnskap for sosialhjelpsmottakere. Gjennomsnittlig beløp og andel av samlet inntekt. 2005. Kroner.....	14
3.3.	Inntektsregnskap for sosialhjelpsmottakere. Andel som mottar ulike inntekter. 2005. Prosent.....	15
3.4.	Antall sosialhjelpsmottakere etter personens inntekt etter skatt. 2005. Prosent.....	16
3.5.	Inntektsregnskap for husholdninger hvor hovedinntektstaker er sosialhjelpsmottaker. Gjennomsnittlig beløp og andel av samlet inntekt. 2005. Kroner.....	17
3.6.	Inntektsregnskap for husholdninger med sosialhjelpsmottakere. Andel husholdninger som mottar ulike inntekter. 2005. Prosent.....	17
3.7.	Inntektsregnskap for husholdninger hvor minst ett medlem er sosialhjelpsmottaker. Gjennomsnittlig beløp og andel av samlet inntekt. 2005. Kroner.....	18
3.8.	Andel husholdninger med sosialhjelpsmottakere etter husholdningens inntekt etter skatt. 2005. Prosent.....	18
3.9.	Fordeling av inntekt etter skatt per forbruksenhet (EU-skala). 2005.....	19
4.1.	Langtidsmottakere ¹ av sosialhjelp etter ulike (sosio)demografiske kjennetegn. 2005. Prosent.....	20
4.2.	Inntektsregnskap for langtidsmottakere ¹ av sosialhjelp. Gjennomsnittlig beløp og andel av samlet inntekt. 2005. Kroner.....	21
4.3.	Inntektsregnskap for langtidsmottakere ¹ av sosialhjelp. Andel som mottar ulike inntekter. 2005. Prosent.....	22
4.4.	Andel langtidsmottakere ¹ av sosialhjelp etter personens inntekt etter skatt. 2005. Prosent.....	23
4.5.	Inntektsregnskap for enslige langtidsmottakere av sosialhjelp. Gjennomsnittlig beløp og andel av samlet inntekt. 2005. Kroner.....	26
4.6.	Inntektsregnskap for enslige langtidsmottakere av sosialhjelp. Andel som mottar ulike inntekter. 2005. Prosent.....	26
4.7.	Andel enslige langtidsmottakere etter inntekt etter skatt. 2005. Prosent.....	27
4.8.	Inntektsregnskap for langtidsmottakere blant par uten barn. Gjennomsnittlig beløp og andel av samlet inntekt. 2005. Kroner.....	29
4.9.	Inntektsregnskap for langtidsmottakere blant par uten barn. Andel som mottar ulike inntekter. 2005. Prosent.....	30
4.10.	Andel langtidsmottakere etter husholdningens inntekt etter skatt. Par uten barn. 2005. Prosent.....	31
4.11.	Diverse inntekter per forbruksenhet (EU-skala). Par med barn i alderen 0-17 år. 2005. Kroner og prosent.....	32
4.12.	Andel par med barn 0-17 år etter sosialhjelp og inntekt etter skatt per forbruksenhet (EU-skala). 2005. Prosent.....	33
4.13.	Diverse inntekter per forbruksenhet (EU-skala). Enslig forsørger med barn i alderen 0-17 år. 2005. Kroner og prosent.....	34
4.14.	Andel enslige forsørgere med barn i alderen 0-17 år etter sosialhjelp og inntekt etter skatt per forbruksenhet (EU-skala). 2005. Prosent.....	35
A1.	Kategorisering av kommuner etter prosentvis avvik for sosialhjelpssats for enslige. 2005.....	36
A2.	Kategorisering av kommuner etter prosentvis avvik for sosialhjelpssats for par. 2005.....	42